"Адекватне реагування-2011" 8-9 стор.

Із Санкт-Петербурга з нагородами 15 стор.

НА ВАРТІ НЕБА УКРАЇНИ!

www.krula.com.ua

Крила України

10 – 14 жовтня 2011 року

e-mail: krula_ukr@ukr.net

№ 41 (601)

НОВИНИ/КОМЕНТАРІ/ДОЗВІЛЛЯ/СПОРТ

Повітряний патруль над Монровією

У Ліберії – вибори. Громадяни республіки обирають парламент та президента країни. На них довго чекали, готувалися, проводили мітинги, пікети, навіть переносили дату голосування, однак усе відбувалося в рамках правил та демократичних цінностей. Саме для цього тут Місія ООН.

Стомлена громадянською війною країна переживає процес відновлення і потроху стає на ноги. Українські миротворці, у яких тут не перша ротація, мають із чим порівнювати. Вони переконані, що життя в регіоні налагоджується, і нинішня політична африканська криза, схоже, омине Ліберію.

Експерти прогнозували, що цьогорічна явка виборців буде невисокою, мовляв, населення тут не є політично активним, а значна кількість людей, мабуть, й не підозрює, що сьогодні обирають главу держави. Однак наші льотчики говорять, що з висоти пташиного польоту було добре видно великий ажіотаж навколо виборчих дільниць.

Закінчення на 3 стор.

АРМІЯ ТА ЦЕРКВА

"Потреба, яка проходить через серце"

Уже протягом тривалого часу у військових частинах прагнуть запровадити посади полкового священика – капелана. Нині служителі Церкви духовну опіку військових здійснюють лише на добровільних засадах. Прийшов час, коли їхнє служіння має стати невід'ємною складовою армії. Про це йшлося протягом двох днів, 11-12 жовтня, у Вінниці під час зборів священиків Української Православної Церкви, які відповідають за роботу з військовослужбовцями у ЗС України та іншими військовими формуваннями. У заході взяло участь понад 40 представників від ЗС України та інших військових формувань та 43 священики з усіх єпархій України.

Розпочався захід зі спільної молитви. Згодом перед присутніми виступили голова Синодального відділу УПЦ щодо взаємодії із збройними силами та іншими військовими формуваннями архієпископ Львівський і Галицький Августин, митрополит Вінницький і Могилів-Подільський Симеон. У своїх промовах вони зупинилися на методах душпастирської роботи серед військових та її впливу як на особистість, так і на загал. На їх думку, суттєво покращилися відносини між Православною Церквою та армією, створено сприятливе підґрунтя для церковної проповіді в збройних силах. Духовний чинник посідає важливе місце в житті військовослужбовців і співробітників правоохоронних органів.

Також перед учасниками заходу виступили командувач ПС ЗС України генерал-полковник Сергій Онищенко, начальник відділу з роботи з громадськими та релігійними організаціями Департаменту соціальної та гуманітарної політики МО України Олександр Щербінін, заступник начальника управління з виховної та соціально-психологічної роботи Командування ПС ЗС України полковник Олександр Зеленько.

Закінчення на 6 стор.

ІНСПЕКЦІЇ

Цього тижня робоча група Генерального штабу ЗС України на чолі з начальником Головного управління виховної та соціально-психологічної роботи Збройних Сил України генерал-майором Олександром Копаницею працювала в частинах, що дислокуються в АР Крим. Протягом тижня, за рішенням начальника Генерального штабу – Головнокомандувача ЗС України генерал-полковника Григорія Педченка, комісія перевіряла військові частини та підрозділи Повітряних Сил, а також Центру військ берегової оборони ВМС ЗС України.

Частини Криму перевіряє Генштаб

Метою роботи була перевірка виконання рішень начальника Генштабу – Головнокомандувача ЗС України щодо попередження корупційних дій, зміцнення військової дисципліни, підготовки до прийому молодого поповнення та підготовки військових частин і підрозділів до зими. Зокрема, перевірялися знання та рівень підготовки адміністрацій навчальних підрозділів, їх готовність до роботи з молодими солдатами. Також перевірялися стан казарм, житлових приміщень, якість забезпечення особового складу майном. Представники Генштабу звертали увагу на системність роботи командного складу частин з офіцерами та сержантами. Паралельно офіцерам надавалася методична допомога за напрямками їх службової діяльності, проводилися індивідуальні прийоми з особистих питань.

Так, у зенітному ракетному полку Повітряних Сил ЗС України, де командиром полковник Віталій Павлюченко, відбулося заслуховування керівного складу з контрольним опитуванням офіцерів, старшинського та солдатського складу. Офіцери склали заліки щодо знання вимог керівних документів та з індивідуального планування поточної службової діяльності. Звертаючись до офіцерів зенітної ракетної частини, генерал-майор Олександр Копаниця наголосив на важливості підняття престижу військової професії.

– Вага зірок на погонах – дуже велика. Адже сьогодні, коли суспільство розвивається, стає більш відкритим, погляди в бік армії стають більш принциповими, – зазначив він.

Генерал-майор Олександр Копаниця також підкреслив важливість для офіцерів особистим прикладом, зразковою поведінкою впливати на підлеглих. На завершення свого виступу він наголосив, що Генеральний штаб бачить в офіцерах справжню опору Українського війська, а тому надаватиме їм усіляку допомогу та підтримку.

Робоча група Генерального штабу ЗС України відвідала також один із зенітних ракетних дивізіонів, де командиром підполковник Валерій Дегтярь. За підсумками тижневої роботи комісії у військових частинах ЗС України, що дислокуються в Криму, будуть підготовлені відповідні пропозиції з метою реального покращення стану справ у військах.

Руслан Семенюк. АР Крим.

ІЗ ЗАЛИ ВІЙСЬКОВОЇ РАДИ

Повітряні Сили готуються до зими

7 жовтня у Вінниці під керівництвом командувача Повітряних Сил ЗС України генерал-полковника Сергія Онищенка відбулося засідання Військової ради виду Збройних Сил України. У заході взяли участь начальники управлінь, відділів та служб Командування Повітряних Сил ЗС України, командири повітряних командувань та частин безпосереднього підпорядкування, а також їхні заступники, керівники навчальних закладів та центрів виду.

Як зазначив командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Сергій Онищенко, метою роботи Військової ради є надання об'єктивної оцінки стану справ у військових колективах у 2011 навчальному році, а також напрацювання реальних практичних пропозицій щодо підготовки об'єктів військових частин виду до зимового періоду.

Зважаючи на це, в ході засідання Військової ради учасники детально обговорили актуальні питання ходу підготовки військових містечок, комунальних об'єктів, аеродромів, об'єктів тилу до зими та завдання щодо їх експлуатації в зимових умовах, а також стан організації вартової і внутрішньої служб, протидиверсійного захисту об'єктів підвищеної небезпеки військових частин Повітряних Сил Збройних Сил України.

Окрему увагу було приділено актуальним питанням роботи командирів і начальників щодо підтримання на належному рівні правопорядку і військової дисципліни у військових частинах Повітряних Сил Збройних Сил України, збереження життя і здоров'я військовослужбовців, забезпечення безпечних умов служби і праці, профілактики дорожньо-транспортних пригод, травматизму і каліцтва особового складу.

Виступаючи перед учасниками засідання, командувач Повітряних Сил дав особисту оцінку діяльності кожного командира, а також визначив пріоритети в роботі керівного складу з'єднань і військових частин, закладів та установ Повітряних Сил Збройних Сил України у виконанні завдань щодо зміцнення військової дисципліни і правопорядку.

Також генерал-полковник Сергій Онищенко зорієнтував командирів та начальників на вирішення основних завдань, визначених керівництвом оборонного відомства на розширеній колегії Міністерства оборони України.

На завершення засідання за результатами проведення у 2011 році спортивних заходів у Повітряних Силах генерал-полковник Сергій Онищенко нагородив кращі спортивні команди перехідними кубками та грамотами.

Роман Юрчило.

СПІВПРАЦЯ

В рамках підготовки до "Євро – 2012"

11 жовтня відбувся візит до бригади тактичної авіації Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил ЗС України, що дислокується на Київщині, делегації на чолі з аташе з питань оборони при Посольстві Федеративної Республіки Німеччина полковником Гергардом Гагнером. Метою візиту стало детальне обговорення питань, пов'язаних з управлінням та контролем за повітряним простором, а також здійсненням обміну даними про повітряну обстановку між державами в рамках підготовки до чемпіонату "Євро – 2012".

Німецьку делегацію супроводжували тимчасово виконуючий обов'язки командира Повітряного командування "Центр" генерал-майор Аркадій Вашутін, заступник командира повітряного об'єднання з авіації – начальник авіації полковник Андрій Ярецький та командир бригади тактичної авіації полковник Нагім Мусаєв.

Перебуваючи в розташуванні українського авіаційного з'єднання, німецькі військові зустрілись з особовим складом, ознайомились з історією та завданнями бригади, оглянули класи підготовки льотчиків до польотів, клас висотного спорядження та пошуково-рятувального забезпечення польотів авіації Збройних Сил України. Також їм було продемонстровано можливості вітчизняного авіаційного тренажера літака МіГ-29 (КТС-21У).

Зокрема, під час перебування в будинку висотного спорядження іноземні гості ознайомились з порядком управління черговими екіпажами в районі аеродрому та порядком обміну інформацією про повітряну обстановку з іншими командними пунктами.

Також представники німецької делегації оглянули будинок чергових сил, місця розміщення льотного інженерно-технічного складу, осіб групи забезпечення польотів та місця стоянки засобів наземного обслуговування авіаційної техніки.

Любов Киналь. м. Васильків.

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Із ініціативами НАТО – до колиски льотних кадрів

Представники Стратегічного командування НАТО з трансформації з триденним візитом відвідали видовий вуз ЗС України – Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. З офіційним візитом до університету завітали помічник начальника штабу з планування СК-Т НАТО генерал-майор Джон Лілланд, фахівець з питань операцій Міжнародних сил сприяння безпеці в Афганістані підполковник Руне Веннеберг, заступник офіцера зв'язку Офісу зв'язку НАТО в Україні підполковник Томаш Стрихаш та інші.

Розпочався прийом іноземних військовослужбовців у конференц-залі ХУПСу, де за участю командування вузу та гостей відбулася брифінг-презентація історії та сучасності університету, а також ознайомча зустріч делегації представників СК-Т НАТО з керівним складом цього навчального закладу. Також було представлено фотостенди з фотографіями визначних діячів у галузі авіації та космонавтики, які навчалися в цьому вузі.

Закінчення на 4 стор.

ПОЗИЦІЯ УРЯДУ

Микола Азаров:
"Рівень життя знижуватися не буде. Це принципово"

Уряд разом з Національним банком розробив програму мінімізації впливу на економіку України світових кризових явищ. Про це повідомив Прем'єр-міністр України Микола Азаров під час засідання Кабінету Міністрів 12 жовтня. Всі заходи Уряду будуть спрямовані на те, щоб "забезпечити купівельну спроможність людей на внутрішньому ринку".

Микола Азаров також наголосив, що на сьогодні продовжується програма співробітництва з МВФ, і єдиним спірним питанням залишилася вимога МВФ підвищити тарифи на газ і тепло для населення у зв'язку з невпинним подорожчанням газу.

"Але Уряд має свої розрахунки, – запевнив Микола Азаров. – Наша позиція полягає в тому, що треба знайти інші компенсатори і не перекладати на людей тягар надвисоких цін на газ".

Глава Уряду висловив впевненість, що і в цьому питанні буде знайдено правильне рішення. Адже наразі в країні досягнуто фінансової стабільності, вдалося скоротити дефіцит бюджету за півтора року з 16% до 3,5%,. Це дає всі підстави, попри коливання у світовій економіці, забезпечити населенню України стабільний рівень життя.

"Рівень життя зменшуватись не буде. Це принципово", – наголосив Глава Уряду України.

Про це повідомляє Департамент інформації та комунікацій з громадськістю Секретаріату КМУ.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

ЄВРО-2012

Після Євро-2012 потужності терміналу "D" аеропорту "Бориспіль" будуть збільшені

Після проведення чемпіонату Європи з футболу у 2012 році площа терміналу "D" аеропорту "Бориспіль" буде збільшена на 34 тис. кв. м. Про це, 12 жовтня 2011 року, під час наради в аеропорту "Бориспіль" під головуванням Прем'єр-міністра України Миколи Азарова, повідомив Віце-прем'єр-міністр України – Міністр інфраструктури Борис Колесніков.

За словами Віце-прем'єр-міністра, нинішній варіант терміналу є однофункціональним: тобто він здатен працювати лише на прийом міжнародних рейсів та проведення транзитних міжнародних рейсів, що створює певні незручності як для авіапасажирів, так і для авіакомпаній. Відтак, передбачено розширення терміналу "D" для того, щоб він мав змогу обслуговувати внутрішні, внутрішньо-міжнародні та власне міжнародні транзитні пасажироперевезення.

"Ми звернулися до світових компаній, які експлуатують найсучасніші аеропорти, зокрема, у південно-східній Азії, щоб залучити інвестора й добудувати ще 34 тис. кв. м – і тим самим сумістити термінал "D" на 107 тис. кв. м та 34 тис. кв. м додаткових", – зазначив Борис Колесніков.

Віце-прем'єр-міністр України підкреслив, що питання залучення інвестицій та проведення добудови терміналу буде вирішено вже після проведення Євро-2012.

Нагадаємо, завершити будівництво терміналу "D" аеропорту "Бориспіль" планується до 20 грудня 2011 року, а вже 25 березня 2012 року з нього стартує перший рейс.

Прес-служба Міністерства інфраструктури.

ЖКГ

У будинках буде тепло

До роботи взимку підготовлено майже 100% котелень, а також центральних теплових пунктів. За інформацією з місць та після проведених перевірок, на 12 жовтня поточного року в країні комплексно підготовлено до зими з видачею паспортів готовності 99,9 % житлових будинків та об'єктів соцкультпобуту. Такі ж показники готовності мають об'єкти водопровідно-каналізаційного господарства. Області повністю виконали план з підготовки спеціалізованої техніки, заготовили 96% запланованих об'ємів посипального матеріалу та реагентів. Про це повідомив Міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України Анатолій Близнюк під час брифінгу, присвяченого початку опалювального сезону, який відбувся в Кабінеті Міністрів України.

"Підприємства житлово-комунального господарства готові подати тепло споживачам, а будівлі готові його прийняти. У більшості областей триває запуск централізованих систем опалення. Всі будинки готові, отримали паспорти на основі чинних норм теплозбереження. Але, внаслідок відсутності ефективної термоізоляції, втрата тепла до 40% у житлових будинках не зникла. Звертаюся до всіх громадян: зима наступає не тільки для комунальників, а й для споживачів їхніх послуг. Тому давайте готуватися до неї разом, щоб праця підприємств галузі не була марною", – сказав Анатолій Близнюк.

За словами очільника Мінрегіону, відомство щоденно відстежує запуск систем теплопостачання та триматиме ситуацію на контролі протягом всього опалювального періоду.

Загалом по Україні комплексно готують до осінньо-зимового періоду 2011-2012 років з видачею паспортів готовності 210423 будинки, у тому числі: 181073 житлових будинків комунальної власності, 16617 житлових будинків ОСББ та ЖБК, 2662 житлових будинки громадської (колективної) власності та 10071 одиницю відомчого житлового фонду. Крім того, підготовлено 40013 об'єктів соціально-культурного призначення, зокрема 19541 школу, 13092 дитячих садки та 7380 лікарень. Про це повідомляє прес-служба Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства.

Підготував Олександр Олехнович. "Крила України".

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Повітряний патруль над Монровією

Закінчення. Початок на 1 стор.

Авіатори 56-го окремого вертолітного загону сил Місії ООН у Ліберії добре знають про місцеві вибори, кандидатів, час, місце та про інші нюанси, адже вони взяли участь у повітряному забезпеченні народного волевиявлення напередодні та під час проведення виборів. Українські миротворці добре поінформовані про суспільно-політичне життя Ліберії. До виборів вертолітники готувалися. Можна сказати, що повітряне забезпечення виборчого процесу – одне з головних завдань 15-ї ротації загону.

Нещодавно до вертолітних ланок Мі-8 прибуло підсилення. У Ліберію повернулась ланка вертольотів Мі-24, які в Республіці Кот-д'Івуар брали участь в Операції Місії ООН. Бойові вертольоти зайняли своє місце на базовому аеродромі поряд із Мі-8 і одразу приступили до роботи. Саме пара вертольотів Мі-24, на чолі із заступником командира загону полковником Юрієм Вербельчуком, за день до виборів виконала повітряне патрулювання над столицею Ліберії – Монровією. На борту в українських льотчиків були спостерігачі Місії ООН, які ретельно оглядали кожен квартал міста на предмет виявлення незаконних формувань, зброї та інших небезпечних речей, які можуть негативно вплинути на виборчий процес. Патрулювання над столицею тривало більше трьох годин. Представники Місії отримали всю необхідну інформацію, і вертольоти повернулись на базу.

Вже наступного дня, коли у місті відкрились виборчі дільниці, екіпажі Мі-24 літали поодинці, змінюючи один одного. Таким чином, протягом усього дня українські вертольоти патрулювали у небі над Монровією.

Тим часом екіпажі п'ятьох Мі-8 чергували в режимі постійної готовності до вильоту на різних майданчиках республіки. Окрім звичних для себе завдань, у разі виникнення позаштатних ситуацій, екіпажі "вісімок" забезпечували б дії сил швидкого реагування.

– У день ліберійських виборів була чудова погода, – розповідає командир екіпажу Мі-24 майор Олег Дроб'язко. – Було добре видно, як натовп гуртується біля дільниць. На одній – до ста чоловік, на іншій – і до двохсот доходило. Що ж до нашої роботи, то кожен екіпаж налітав по три з половиною години. У кабіні вертольота працювали спостерігачі Місії ООН, а також і оператор місцевого телеканалу. Хоч я і не експерт у цих питаннях, але складається враження, що вибори у Ліберії відбулися. Залишається лише дочекатися результатів голосування.

Юрій Ігнат. Ліберія. Фото автора.

З НАГОДИ СВЯТА

Діалог поколінь на службі Закону

День юриста у військовій прокуратурі Вінницького гарнізону відзначили урочистими зборами працівників установи, ветеранів прокуратури за участю заступника військового прокурора Центрального регіону України полковника юстиції Миколи Лисого.

Розпочались урочистості з відкриття оновленої стели з назвою установи після поточного часткового ремонту фасаду будівлі та упорядкування у парковому стилі прилеглої території.

Військовий прокурор Вінницького гарнізону підполковник юстиції Михайло Козачук у вступному слові привітав колег по зброї, ветеранів і гостей урочистого зібрання з професійним святом.

– Ми, військові юристи прокуратури Вінницького гарнізону, працівники установи, свято бережемо і примножуємо славні традиції минулих поколінь борців за дотримання законів, інтересів держави та військовослужбовців у піднаглядних військових частинах. Серед ветеранів, які сьогодні поруч з нами і на яких ми рівняємось, є заслужені юристи України – полковники юстиції у відставці Михайло Мефодійович Мусієнко, його однофамілець – Микола Данилович, Микола Вікторович Сомов і Віталій Васильович Букалов. Ці "зубри" юридичної справи і сьогодні з нами в строю та передають нам свій неоціненний досвід. Кожен з них має свою – унікальну, багату біографію зі "смаком" відверто складної криміногенної обстановки під час війни в Афганістані, випробуваної полігонами Ракетних військ стратегічного призначення, перевірену у важких кліматичних умовах Північноокеанського флоту. Конкретні приклади про порушені і розкриті ними кримінальні справи і, мов легенди і бувальщини, переповідають викладачі у профільних навчальних закладах та працівники військових і цивільних прокуратур не лише України. Та усіх їх об'єднує одне – свого часу вони, будучи на посаді військового прокурора, працювали саме у цій будівлі Вінницького гарнізону, де сьогодні трудимося ми, – підкреслив Михайло Козачук.

Заступник військового прокурора Центрального регіону України полковник юстиції Микола Лисий, вітаючи колектив прокуратури і заслужених ветеранів-прокурорів, побажав учасникам зібрання не втрачати зв'язок поколінь і підтримувати постійний конструктивний діалог між сьогоднішніми слідчими, помічниками прокурора з ветеранами, які присвятили своє життя службі "Закону".

Микола Іванович від імені військового прокурора Центрального регіону України державного радника юстиції ІІ-го класу Миколи Голомши, під супровід військового оркестру Центру військово-музичного мистецтва Командування Повітряних Сил Збройних Сил України, нагородив полковників юстиції у відставці Михайла Мусієнка, Миколу Мусієнка, Віталія Букалова і Миколу Сомова відзнакою військового прокурора Центрального регіону медаллю "За особисті досягнення" ІІІ-го ступеня, з нагоди Дня юриста і вручив погони "полковника", достроково, Михайлові Козачуку.

Завершились урочистості фотографуванням на згадку колективу військової прокуратури з ветеранами та гостями свята на фоні оновленої стели та щирими побажаннями ветеранам міцного здоров'я. Ті, у свою чергу, подякували організаторам заходу за постійну турботу і увагу до себе.

Андрій Агєєв.
м. Вінниця.
Фото автора.

ЗАКОН Є ЗАКОН

З початку призовної кампанії "Осінь – 2011" у військових комісаріатах військовослужбовцями та працівниками ЗС України, які входять до складу призовних комісій, вже виявлено 11 провокаційних фактів спроби дачі призовниками хабарів членам комісій за надання незаконних відстрочок від призову на строкову військову службу або "липових" довідок про стан здоров'я тощо.

Хабар не пройде!

Факти провокації мали місце під час спроби дати хабар представнику Личаківсько-Шевченківсько-Залізничного ОРВК (м. Львів) громадянином Іваном Н., який був викликаний у військовий комісаріат для отримання направлення на обстеження за діагнозом – висівковий лишай. Призовник запропонував посадовій особі хабар за надання незаконної відстрочки від призову на строкову військову службу. Офіцер доповів начальнику про даний факт. Прибувши в кабінет, він побачив на столі 300 гривень та проінформував громадянина Івана Н. про юридичну відповідальність за спробу дачі хабара. Призовник спробував забрати гроші, але був тимчасово утриманий в приміщенні військового комісаріату до прибуття представників військової прокуратури Львівського гарнізону.

10 жовтня працівниками військової прокуратури Луганського гарнізону було затримано призовника громадянина Ігоря Л. за спробу дачі хабара посадовій особі військкомату.

Попередньо встановлено, що о 09.00 громадянин Ігор Л. для вирішення питання щодо проходження медичної комісії для вступу до військової кафедри Східно-Українського національного університету ім. В. Даля запропонував хірургу призовної комісії кошти в розмірі 300 гривень. Помітивши гроші в особовій справі призовника, лікар негайно повідомив про цей факт головному лікарю призовної комісії, який доповів військовому комісару, котрий, у свою чергу, викликав представників військової прокуратури Луганського гарнізону. О 09.40 призовник був затриманий за спробу дачі хабара та доставлений до військової прокуратури Луганського гарнізону.

За заявою військового комісара Шахтарсько-Кіровського ОМВК Донецької області співробітниками обласного УБОЗ з представниками військової прокуратури гарнізону затриманий громадянин А., який намагався дати хабар в розмірі 300 гривень за вирішення питання про видачу приписного свідоцтва його сину. За вказаним фактом проводяться слідчі дії.

Співробітниками відділу державної служби по боротьбі з економічними злочинами спільно з представниками військової прокуратури гарнізону була затримана громадянка Ч., яка намагалася дати хабар військовому комісару Іллічівсько-Володарського ОРВК, м. Маріуполь Донецької області, в розмірі 2000 гривень за вирішення питання про звільнення її сина від призову у Збройні Сили України та видачі йому військового квитка. За вказаним фактом проводяться слідчі дії.

У м. Ізюм Харківської області мала місце спроба дачі хабара посадовим особам Ізюмсько-Борівського ОМВК.

За заявою військового комісара співробітниками районного ВБОЗ спільно з представниками військової прокуратури гарнізону був затриманий громадянин Т., який намагався дати йому хабар в розмірі 100 гривень за вирішення питання про видачу йому військового квитка. За вказаним фактом проводяться слідчі дії.

Про випадки провокацій щодо хабарництва поінформовані всі військові комісаріати країни. Визначено комплекс заходів щодо попередження можливих випадків подібних провокацій, проводиться профілактична робота серед призовників.

www.mil.gov.ua

Закінчення. Початок на 2 стор.

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

Із ініціативами НАТО – до колиски льотних кадрів

Основна мета перебування іноземців у ХУПСі – це підвищення рівня поінформованості курсантів, слухачів та науково-педагогічних працівників вищих військових навчальних закладів ЗС України щодо військової структури та завдань НАТО на сучасному етапі розвитку, розуміння процесів та стану військового співробітництва ЗС України з НАТО, ініціатив Альянсу, в яких беруть участь ЗС України, а також удосконалення змісту навчальних програм із зазначеної тематики.

З доповіддю "НАТО – трансформація та операції" перед присутніми виступив генерал-майор Джон Лілланд. Від української сторони тему продовжив офіцер відділу освіти та підготовки штабу СК-Т НАТО капітан 1-го рангу Владислав Литовченко. Окрім цього, гостям було продемонстровано навчально-тренажерний комплекс (авіаційний тренажер) вертольота Мі-8МТВ, на якому проходять підготовку курсанти-вертолітники. Також вони відвідали заняття курсантських навчальних груп.

– Необхідно якомога частіше проводити подібні зустрічі задля налагодження більш тісного зв'язку вузу з представниками Стратегічного командування НАТО, – підбиваючи підсумки, наголосив начальник ХУПС заслужений діяч науки і техніки, доктор військових наук, професор, генерал-лейтенант Віктор Ткаченко. – Подібні зустрічі сприятимуть глибшій поінформованості особового складу університету з основних питань, що стосуються НАТО.

Дмитро Чалий.
м. Харків.
Фото автора.

ЛЬОТНА ПРАКТИКА

Підготовку доручили кращим інструкторам

Близько 30 курсантів-третьокурсників льотного факультету Харківського університету Повітряних Сил ім. Івана Кожедуба, які навчаються у групі вертолітників, успішно склали комплексний екзамен зі спеціальної підготовки, отримали допуск до польотів та прибули на аеродром навчально-авіаційної бригади, що в Чугуєві.

На цьогорічну льотну практику третьокурсників відведено декілька тижнів. За цей час курсанти спочатку пройдуть курс наземної підготовки, а вже потім приступлять до виконання практичних польотів на вертольоті типу Мі-8МТ.

Зокрема, льотчики-інструктори авіаційного з'єднання навчать майбутніх офіцерів таких вправ, як контрольний політ в зону на простий пілотаж, польоти по колу тощо.

За ходом становлення нового покоління пілотів особисто стежить командир бригади військовий льотчик 1-го класу полковник Сергій Бабенко. За його словами, курсанти прибули на аеродром з відповідним рівнем теоретичних знань, які знадобляться для виконання польотних завдань.

До речі, від початку вересня тут проходять льотну практику 34 курсанти 4-го курсу з числа льотчиків, вертолітників та військових штурманів. Їхнє перебування на аеродромі продовжиться до початку листопада.

Четвертокурсники завершують підготовку до самостійних польотів на літальних апаратах, таких як літак Л-39 "Альбатрос", вертоліт Мі-8МТ, військово-транспортний літак Ан-26Ш.

Підготовку курсантів випускного курсу доручено кращим інструкторам військової частини. Серед них – військові льотчики 1-го класу підполковники В'ячеслав Лохман та Олексій Опришко.

Дмитро Чалий.
м. Харків.
Фото автора.

20 ЖОВТНЯ – МІЖНАРОДНИЙ ДЕНЬ АВІАДИСПЕТЧЕРА

Майор Франчук із бригади Франка

Якщо вести мову про авіаційних диспетчерів, то це, звичайно, – здебільшого представники цивільної авіації, які керують повітряним рухом в цілому. Але, по-перше, є посада авіадиспетчера і в будь-якій військовій льотній частині. Щоправда, військові диспетчери мають дещо інші функції. А по-друге, у військовій авіації цією роботою займаються офіцери групи керівництва польотами. Так, цивільний диспетчер кола – це наш керівник ближньої зони, диспетчер посадки – керівник зони посадки, а головна дійова особа, старший зміни авіаційних диспетчерів – це керівник польотами. Отож, хоча посади у військовій та цивільній авіації називаються по-різному, в цілому завдання схожі. І цілком справедливо тих, хто в армії керує польотами, можна називати авіаційними диспетчерами. Про них і піде мова. Точніше – про одного з представників цього славного племені авіаторів, від яких залежить безпека польотів та, в принципі, можливість їх виконання взагалі. Адже під час польотів все і вся на аеродромі підпорядковується саме керівнику польотами.

Є у бригаді тактичної авіації, що дислокується на Хмельниччині, у групі керівництва польотами, офіцер, прізвище якого дуже подібне до прізвища "патрона" цієї військової частини, ім'я якого вона носить. Бригада тактичної авіації імені Франка, і служить у ній майор Франчук. Ігор Франчук – старший помічник керівника польотами групи керівництва польотами, а простими словами – керівник ближньої зони. Цей офіцер керує польотами екіпажів літаків у радіусі 70 кілометрів від аеродрому. Свою роботу спеціаліст 1-го класу любить, і це не дивно: мало того, що небом він марив ще з босоногого дитинства, так і до диспетчерської справи має неабияке відношення, адже батько Ігоря, старший прапорщик запасу Микола Франчук, багато років служив на посаді авіадиспетчера.

Ігор виріс у цьому авіаційному гарнізоні, де сьогодні служить, у Старокостянтинові. Змалку спостерігаючи за зльотами й посадками бойових літаків, винищувачів та бомбардувальників, він, як і переважна більшість його друзів, у майбутньому бачив себе тільки льотчиком, і не ким іншим. Та корективи у юнацькі плани неочікувано внесли військові медики...

– Мріяли про небо ми з дитинства разом із другом, Сашком Безменом, – згадує майор Ігор Франчук. – Його батько був командиром бомбардувальної ескадрильї, тож син льотчика також мріяв стати льотчиком. Разом після закінчення 9 класу ми вступили до Львівського військового ліцею імені Героїв Крут, разом після його закінчення приїхали до Харківського інституту льотчиків. А там... разом не пройшли суворий лікарський відбір. Точніше – пройшли, але – не льотний...

Втім, двоє – це вже сила! Тому особливо друзі не шкодували: все ж вступили на один і той самий факультет, що і майбутні льотчики, з тією лише різницею, що почали опановувати спеціальність "Бойове управління польотами авіації".

І ось навчання позаду. Один із друзів служить у Керчі, на посаді штурмана пункту наведення авіації, інший – на малій батьківщині, у Старокостянтинові.

Рівно 12 років служить офіцер Ігор Франчук у цій військовій частині. За цей час встиг взяти участь у складі групи керівництва польотами у багатьох навчаннях та в управлінні екіпажами, що брали участь у всіх повітряних парадах над Хрещатиком. Встиг і одружитися, і стати батьком. Дружина Ігоря Миколайовича, Наталія Миколаївна, працівник Збройних Сил України, бухгалтер 42-го гарнізонного Будинку офіцерів. Подружжя Франчуків виховує двох доньок – десятирічну Олександру та чотирирічну Валерію. До речі, народження у 2007 році молодшої дитини збіглося у часі ще з двома приємними подіями у житті Ігоря Франчука: він отримав чергове військове звання "майор" та службову двокімнатну квартиру.

До речі, батьківським шляхом в авіацію пішов не лише Ігор, а й його молодший брат. Старший солдат служби за контрактом Віктор Франчук проходить службу у цій самій військовій частині, готується укладати вже третій контракт. У цій родині взагалі багато військових. Так, наприклад, начальник клубу бригади прапорщик Сергій Бугайчук – двоюрідний брат Ігоря Франчука. А його старший брат, полковник Андрій Бугайчук, служить у Чорткові, на Тернопільщині, командує військовою частиною.

Служба майорові Франчуку подобається, свою роботу він виконує із задоволенням. Невеликий за чисельністю колектив групи керівництва польотами на чолі з майором Дмитром Лапіцьким, це, за словами Ігоря Миколайовича, один злагоджений механізм, де все працює у комплексі.

– Ми – одна команда, – говорить майор. – Один без одного не вартий нічого, а разом – сила!

Олексій Тригуб.
Фото Андрія Агєєва.

СИНИ ТВОЇ, УКРАЇНО!

"Якщо чогось дуже прагнеш, то воно обов'язково збудеться..."

Старший льотчик авіаційної ланки Мі-8 третього окремого полку армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ капітан Олександр Григор'єв народився у Латвійському Панеєвєжисі, в сім'ї бортового радиста військового транспортника Іл-76 прапорщика Олександра Григор'єва. Вже через півроку сім'я Григор'євих відправилась в українське місто Мелітополь Запорізької області. Батько з раннього ранку і до пізнього вечора пропадав на польотах. Тож саме на плечі матері і шестирічної сестри Олечки ліг головний вантаж відповідальності за виховання Олександра-молодшого.

Швидко промайнули роки дитинства і юності. Коли прийшов час обирати шлях, яким йти далі, Олександр у жодному разі не вагаючись, пройшов обласну медичну комісію і направив документи до вступу на льотний факультет Харківського інституту льотчиків.

Тверде рішення сина пов'язати життя з армійською авіацією, саме пілотом вертольота захотів стати Сан Санич, було всіляко підтримано усіма членами родини Григор'євих.

Влітку 2000 року, після успішного складання вступних іспитів, вчорашнього школяра було зараховано на перший курс льотного факультету ХІЛ, на спеціальність "Бойове застосування вертольотів".

Перший політ на вертольоті з інструктором капітаном Сергієм Чорним Олександр Григор'єв пам'ятає і донині.

– Було це в травні 2003 року на військовому аеродромі в Конотопі, – розповідає офіцер. – За день до того ми виконали по два стрибки з парашутом. Чесно кажучи, моя морально-психологічна готовність до польоту зашкалювала. Рівень теоретичної підготовки у мене був достатній, на тренажерах ми відпрацювали до цього не один десяток годин. Головне, що для себе я тоді вирішив не зациклюватись на польоті, а діяти спокійно, виважено і з максимальною концентрацією. Я сказав собі: "Неухильно дотримуйся інструкцій, Сашко, і тоді все буде як належить". Коли я посадив вертоліт, з мене, як то кажуть, сім потів зійшло. Та найвищою оцінкою мого першого польоту стали слова інструктора, який спокійно сказав тоді: "Молодець Григор'єв, будуть з тебе люди!"

За чотири роки навчання курсант Олександр Григор'єв, як і переважна більшість його "однокашників" налітав на Мі-2 і Мі-8 трохи більше двох десятків годин.

По завершенню навчання у 2004 році молодого лейтенанта було направлено за розподілом у місто Броди, на Львівщині, де і донині дислокується третій окремий полк армійської авіації 8-го армійського корпусу Сухопутних військ Збройних Сил України.

Польотів – ось чого хотілося найдужче двадцятиоднорічному штурману вертольота Мі-8. На жаль, переважно через брак пального, полк літав мало, а ще менше літала молодь. Олександр загорівся бажанням будь-що потрапити у миротворчу місію в Африку, адже саме там молоді льотчики мали шанс здобути потрібну кількість годин нальоту і безцінний досвід виконання складних польотних завдань.

– Якщо чогось дуже прагнеш, то воно обов'язково збудеться, – каже Олександр. – Вперше, до складу 56-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України сил Місії ООН в Ліберії я потрапив, коли на базі нашого полку формувався загін п'ятої ротації – червень-грудень 2006 року. Потім я ще двічі повертався у Ліберію – 8-ма і 11-та ротації.

Під час усіх навчань, де задіяні екіпажі Бродівського полку армійської авіації, бере участь і герой цього матеріалу. Зокрема, моє знайомство з Олександром відбулось саме в ході завершальної практичної фази комплексу дослідницьких навчань "Адекватне реагування-2011", що проходили на полігоні навчального центру неподалік Житомира.

Мі-8 з бортовим номером "61", який пілотував капітан Григор'єв, виконуючи переліт з аеродрому тимчасового базування "Озерний", підібрав в умовному місці аеромобільну роту. Десантники з борту літака наносили вогневий удар зі стрілецької зброї по незаконних збройних формуваннях умовного ворога та десантувались з двометрової висоти для виконання аеромобільно-ударних дій по противнику.

Сьогодні старший льотчик вертолітної ланки Мі-8 Бродівського полку військовий льотчик третього класу капітан Олександр Григор'єв, за спиною якого більше восьми сотень годин нальоту, готується до четвертої своєї Миротворчої місії в Ліберії. Льотчик каже, що без польотів він практично не обходиться. А літати – це його найзаповітніше бажання. Чергова – шістнадцята ротація наших вертолітників у Ліберію запланована у грудні цього року.

Андрій Агєєв.
м. Житомир.
Фото автора.

"Потреба, яка проходить через серце"

Закінчення. Початок на 1 стор.

Вони подякували служителям Церкви за душпастирство серед військових. За їх словами, налагоджена тісна співпраця з релігійними громадами різних конфесій, створені необхідні умови для задоволення релігійних потреб віруючих військовослужбовців. Священнослужителі запрошуються для участі у проведенні військових ритуалів – до складання Військової присяги, випусків офіцерів, звільнення військовослужбовців строкової служби. А у дні релігійних свят організовується відвідування бажаючими військовослужбовцями строкової служби релігійних установ. Доброю традицією стає підтримання священнослужителями вояків під час навчань з бойовою стрільбою за межами дислокації військових частин.

Військові та служителі Церкви в ході зустрічі відпрацювали узгоджені підходи до удосконалення душпастирської опіки військовослужбовців, розробили модель змішаного штатного військового духовенства для подальшого розгляду та впровадження у повсякденну діяльність Збройних Сил України.

– На початку грудня, – розповідає радник Міністра оборони України Сергій Лисенко, – ми плануємо провести міжконфесійну нараду, на якій розроблятимемо подальші кроки до впровадження у життя капеланства. Це дозволить узагальнити пропозиції, удосконалюючи тим самим душпастирську опіку військовослужбовців, яка сприятиме подальшому відродженню духовності у Збройних Силах України.

Як знак єднання армії та Церкви учасники заходу провели Божественну Літургію у Свято-Преображенському кафедральному соборі.

Взагалі, слово "капелан" походить від французького "капа". За легендою, у IV столітті молодий солдат Мартин з міста Тура побачив жебрака, який не мав вбрання, щоб прикритися від холоду. Тоді воїн розірвав надвоє свою солдатську накидку ("капу") і одну половину віддав жебракові. Тієї ж ночі цей жебрак з'явився йому уві сні і сказав, що він – Ісус Христос. Після цього друга половина капи Мартина стала предметом вшанування у французькій армії. Для неї був створений похідний храм, який назвали "капелою", а священика, котрий служив у цьому храмі, почали називати "капеланус".

У 742 або 743 році у місті Регенсбурзі (Німеччина) на першому східно-франкському соборі (Consilium Germanicum) було ухвалено рішення про залучення священиків до військової служби, проте із застереженням про заборону носіння ними зброї і безпосередньої участі в бойових діях.

З того часу й донині капелани є в більшості армій світу, а їхній правовий статус закріплений не тільки у внутрішньодержавних, а й у міжнародних законах. Так, згідно з Женевською конвенцією 1949 року священнослужителі не вважаються особами, які беруть участь у бойових діях, і зберігають свій статус, потрапляючи у полон, – їм має бути надане право продовжувати своє служіння серед полонених.

Як свідчать історичні дані, у війську завжди був служитель церкви. Даних про те, коли ж з'явились перші священики в українському війську, немає. Відомо, наприклад, що під час походу на половців в 1111 році князь Володимир Мономах поставив попереду війська священиків, які їхали й співали церковні пісні та молитовні вірші на честь Чесного Хреста та канони до Пресвятої Богородиці.

У часи козацтва при куренях і на Січі постійно перебували духівники, які супроводжували козаків у походах. На території Січі будувалися храми на честь Покрови Пресвятої Богородиці, свято якої було днем Запорізького війська. Варто зазначити, що існувала система духовної опіки козаків, яку здійснювало не лише військове духовенство, але й монахи. В період, коли Січ опинилася під протекторатом турецького султана, душпастирську опіку православних здійснювали ченці з Афону або з Константинополя.

З остаточним підпорядкуванням України Російській імперії душпастирська опіка воїнів відбувалась так само, як і в Росії. З 1719 року в армії призначався обер-священик, а на флоті – обер-ієромонах. З 1858 року був введений інститут головного священика армії і флоту, а з 1890 – протопресвітера військового та морського духовенства.

Перебуваючи у складі Австро-Угорської імперії, де було запроваджено загальний військовий обов'язок, у армії перебували українські католицькі капелани, що мали задовольняти духовні потреби греко-католиків як у мирний, так і у воєнний час. Пізніше навіть було чітко визначено кількість діючих капеланів, так званих "фельдкуратів", які носили військову форму з хрестом, проте без офіцерських відзнак. При цьому вони рахувалися в ранзі капітана або майора.

Під час Першої світової війни в лавах австрійської армії нараховувалось близько 100 військових духівників для воїнів-українців.

В армії УНР згідно зі штатними посадами передбачалось 44 польових священики: кожен двокуріний піший полк та трисотенний кінно-козачий полк повинен був мати панотця. У 1920 році було сформовано Головну управу військового духовенства. Протопресвітером військ УНР був призначений о. П. Пащевський.

Під час Великої Вітчизняної війни Російській православній церкві тимчасово була надана обмежена можливість "допомагати армії". Щоправда, після війни церква була усунута від будь-яких контактів з військом.

Зародження військово-християнського руху в ЗС України розпочалося в 1994 році. 12 травня у Львові на науково-практичному симпозіумі "Духовно-гуманітарні проблеми розбудови Збройних Сил України", який проводив Національний інститут стратегічних досліджень спільно з Інститутом історії релігії, була започаткована як консультативний орган Міжцерковна рада з питань душпастирської роботи в збройних формуваннях України.

На виконання вимог директиви Міністра оборони від 25 квітня 2006 року "Про впорядкування питань задоволення релігійних потреб військовослужбовців Збройних Сил України" в місцях дислокації об'єднань, з'єднань, військових частин, установ та закладів Збройних Сил України налагоджена співпраця з релігійними громадами різних конфесій, створені необхідні умови для задоволення релігійних потреб віруючих військовослужбовців.

Нині в Україні діє декілька десятків храмів та каплиць безпосередньо на території військових частин та військових містечок, якими опікуються священики УПЦ та УГКЦ.

Військові капелани є у більшості армій світу. Законодавчо їхня присутність заборонена тільки в арміях Китаю та Північної Кореї. Навіть у таких державах, де відокремлення Церкви від держави було визначено національною ідеологією, наприклад, у США і Франції існує інститут військового священства, що перебуває на державному забезпеченні.

Найвідомішим інститутом військових священиків вважається капеланська служба Збройних сил США. Пентагон приділяє дуже серйозну увагу релігійній сфері життя військовослужбовців. Текст військової присяги в армії США закінчується словами: "Нехай допоможе мені Бог". А у статті 6-й "Кодексу поведінки", ухваленого в 1995 році, говориться: "Ніколи не забуду, що я американський військовослужбовець, відповідальний за свої вчинки і служу принципам, які зробили мою країну вільною. Залишаюся вірним Господу Богу і Сполученим Штатам Америки…".

У ЗС США проходять службу близько 2500 офіцерів-капеланів, які представляли більше 120 релігійних конфесій, що дозволяє охопити практично весь особовий склад.

Оскільки у ЗС США не існує офіцерів, які займаються виховною роботою, то питання психологічної і виховної роботи з військовослужбовцями були покладені на капеланів. До їхніх обов'язків входить також консультування командного складу з питань релігії, культів та звичаїв місцевого населення і встановлення зв'язку з місцевими організаціями, як релігійними, так і добродійними.

Досить різноманітні й форми організації "робочих місць" капеланів у ЗС США. Крім стаціонарних і похідних церков, у військових частинах та на кораблях створюються так звані куточки капелана, будинки усамітнення, молитовні притулки і т. ін.

З метою підтримки високого морального духу особового складу та його стійкості на полі бою, функціонує королівська служба капеланів у Збройних силах Великобританії, очолювана головним капеланом Збройних сил у званні генерал-майора. До складу служби входить понад 350 чоловік, з яких 147 служать у регулярних військах, 109 – у територіальній армії і близько 100 – в кадетському корпусі.

Основним завданням капеланів, окрім духовного наставництва і моральної підтримки військовослужбовців, є запобігання стресовим ситуаціям. Крім того, вони зобов'язані звершувати церковні обряди, брати участь у проведенні військових свят і урочистостей, надавати товаришам по службі допомогу в підборі й вивченні релігійної літератури, організовувати групові та індивідуальні бесіди на релігійні теми, відвідувати госпіталі й гауптвахти з метою втішання страждених, брати участь у виховній роботі з членами сімей солдатів і офіцерів.

Богослужіння у британській армії проводяться у військових церквах. Причому в кожному гарнізоні, як правило, є декілька церков різних конфесій.

Велика увага капеланській службі приділяється й у ФРН. Слід зазначити, що капелани в бундесвері були практично завжди (крім військ СС у гітлерівській Німеччині й армії колишньої НДР). У капеланській службі ФРН є цікава особливість, що сприяє більшій довірі у стосунках між капеланами і солдатами, – військові священики не є кадровими військовослужбовцями. Вони держслужбовці. Для підняття авторитету капеланів до їхнього складу обирають тільки священиків, котрі мають вищу теологічну освіту, досвід роботи на парафії не менше трьох років і пройшли випробувальний термін, під час якого вони навчаються на короткострокових курсах.

Величезну роль відіграють капелани в житті Збройних сил Республіки Польща, де інститут військового священства має дуже давню історію. Закон про офіційний статус священнослужителя в польській армії був прийнятий варшавським сеймом ще у 1690 році.

Серйозну увагу релігійному чиннику приділяє керівництво мусульманських держав. Зокрема, в Марокко, Алжирі, Лівії, Єгипті, Судані, Сирії, Йорданії, Саудівській Аравії, Кувейті, Катарі, Бахрейні, Об'єднаних Арабських Еміратах вихованням військовослужбовців займаються органи так званої моральної орієнтації. Вони не тільки розробляють систему повсякденної роботи з військовослужбовцями, а й стежать за суворим виконанням ними обрядів ісламу, а також організовують будівництво нових і розширення старих мечетей. У вихованні військовослужбовців цих держав особливе місце займають ідеї джихаду ("священної боротьби за віру") і шахаду ("самопожертви у війні за віру"). У справі такого виховання дуже важливі приклади шахідів (мусульман, що загинули за віру).

Як ніколи актуальними є слова капелан-полковника США у відставці Д. Шупа: "Капеланство – це потреба, яка проходить через серце". Генерал Петро Краснов у свій час сказав: "Держава, яка відмовляється від релігії і від виховання своєї молоді у вірі в Бога, готує собі загибель у матеріалізмі й егоїзмі. Вона матиме несміливих солдатів. У день великої боротьби за своє існування вона буде переможена людьми, які свідомо йдуть на смерть, тому що вірять у Бога і безсмертя своєї душі".

Руслан Лінник.
"Крила України".
Фото автора.

ЮВІЛЕЇ

Твої захисники, Донбасе!!!

У донецькому парку імені Ленінського комсомолу, біля меморіалу “Твоїм визволителям, Донбасе!”, відбулися святкові заходи з нагоди 50-річчя створення Донецького зенітного ракетного полку Повітряного командування “Центр” Повітряних Сил Збройних Сил України. Свято розпочалося з урочистого вручення особовому складу Бойового Прапора від імені Президента України – Верховного Головнокомандувача Збройних Сил України Віктора Януковича.

На свято зенітників до Донецька завітали представники вищого командування, органів державної влади, керівники підприємств міста, настоятель місцевого православного храму та інші поважні гості.

Начальник зенітних ракетних військ ПвК “Центр” полковник Сергій Вознесенський зачитав витяги з наказів Міністра оборони України та начальника Генерального штабу – Головнокомандувача ЗС України, відповідно до яких кращих військовослужбовців і працівників Збройних Сил нагороджено почесними нагрудними знаками, подяками, грамотами та цінними подарунками. Для багатьох воїнів це свято стало подвійним, адже вони отримали чергові військові звання.

Привітати військовослужбовців зі святом прибув і тимчасово виконуючий обов’язки заступника командувача Повітряних Сил з логістики генерал-майор Віктор Кириченко, який передав ювілярам вітання від командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковника Сергія Онищенка.

– Ви, воїни-ракетники, виконуєте важливу місію із захисту повітряного простору нашої Батьківщини. Добрі та відмінні показники під час несення бойового чергування є підтвердженням високої бойової готовності вашого полку. Примножуйте славетні традиції своїх попередників та пишайтеся службою у Збройних Силах України! – наголосив він.

Також під час мітингу підлеглих привітав з ювілеєм командир полку полковник Олег Василенко.

Завершилися урочистості святковим концертом за участю творчих колективів міста.

Довідка. Історія полку розпочалася рівно півстоліття тому – в 1961 році, в селі Олексіївка Білгород-Дністровського району Одеської області. З перших днів особовий склад активно працював та проходив перенавчання на нові системи озброєння. Військовослужбовці досягли високих показників у вивченні нової техніки та проведенні бойових стрільб, за що 25 офіцерів і солдатів були нагороджені командувачем Одеського військового округу.

З травня по вересень 2007 року на виконання директиви Міністра оборони України відбулася передислокація військової частини до міст До-

нецьк, Маріуполь та Луганськ.

З вересня 2008 року особовий склад приступив до виконання завдань з охорони східних рубежів держави та захисту від повітряної загрози важливих промислових центрів Донбасу. Того ж місяця на державному полігоні “Чауда” під час бойових стрільб особовий склад практично довів свою готовність виконувати поставлені завдання на оцінку “відмінно”.

У вересні 2010 року військовослужбовці полку брали участь у практичному етапі тактичних навчань з бойовою стрільбою “Взаємодія – 2010”, ще раз на “відмінно” виконавши поставлені завдання.

Любов Киналь.

ЗБОРИ

Служба охорони праці працюватиме ефективніше

На базі Навчально-методичного центру з охорони праці Житомирського військового інституту імені С.П. Корольова Національного авіаційного університету завершилися навчально-методичні збори, підготовлені Управлінням державного нагляду за охороною праці Міністерства оборони України. Метою заходу було підвищення фахового рівня керівного та інспекторського складу військових органів державного нагляду за охороною праці, поліпшення роботи щодо створення належних і здорових умов праці військовослужбовців та працівників ЗС України.

До заходу залучалися посадові особи військових органів державного нагляду за охороною праці, викладацький склад Навчально-методичного центру з охорони праці Житомирського військового інституту НАУ та інші. Під час проведення занять до уваги учасників було запропоновано 15 навчальних тем, в тому числі щодо вимог нормативно-правових актів з охорони праці, теорії і практики інспекторської діяльності, організації безпечної експлуатації об’єктів підвищеної небезпеки.

– Без високого рівня теоретичної підготовки та необхідного рівня технічних знань фахівці військових органів державного нагляду за охороною праці не зможуть ефективно виконувати завдання, визначені Міністром оборони України щодо захисту життя і здоров’я особового складу Збройних Сил України, попередження виробничого травматизму і створення безпечних умов праці, – підкреслив тимчасово виконуючий обов’язки начальника Управління державного нагляду за охороною праці Міністерства оборони України полковник Володимир Литвинчук.

Збори завершилися 14 жовтня проведенням семінарського та підсумкового занять, де учасники заходу склали іспит за пройденими темами, та отриманням посвідчення про проходження навчання і перевірку знань з питань охорони праці.

www.mil.gov.ua

ДЕНЬ ЧАСТИНИ

І локатори в святковому вбранні...

З нагоди свята нещодавно збирався у Харкові особовий склад радіотехнічної бригади Повітряного командування “Центр” Повітряних Сил. Приводом стала 71-а річниця з дня заснування цієї славетної частини протиповітряної оборони, яка забезпечує спокій над третиною країни у сімох областях, де мешкає майже половина населення держави.

За підсумками останніх років бригада є однією з найкращих у Повітряних Силах ЗС України. І яскравий приклад цьому – нещодавнє вручення частині командувачем ПС ЗС України Бойового Прапора – вищої відзнаки оборонного відомства.

– Серед недавніх успіхів у новітній період історії частини можна назвати оцінку “добре”, яка була отримана за підсумками роботи Головної інспекції МО України у 2008 році, почесний “титул” кращого радіотехнічного з’єднання Повітряних Силах ЗС України за підсумками 2004 та 2005 навчальних років. Успішна участь наших вартових неба у масштабному навчанні “Взаємодія-2010” теж показала, на якому високому рівні ми працюємо, – розповів командир бригади полковник Сергій Ковалевський.

Іншою перемогою вже у поточному році заступник командира з’єднання підполковник Едуард Мойсеєв вважає великий відсоток комплектування підрозділів військовослужбовцями, які служать на професійній основі.

– На даний час бригада майже на 50% укомплектована військовослужбовцями-контрактниками. При цьому більшість із них – це колишні солдати строкової служби, які відслужили у нас і виявили бажання залишитися далі у новому статусі. А наприклад, окрема радіолокаційна рота, що у Луганській області, першою перейшла на комплектування солдатами та сержантами на 100%. Цей колектив наздоганяють інші батальйони та роти.

Запоруку відмінних результатів бойової підготовки командування бригади бачить у підтриманні зв’язків з ветеранами частини, які завжди беруть активну участь у військово-патріотичному вихованні військовослужбовців. Це, перш за все, ветеран Великої Вітчизняної війни Михайло Люгкевич, голова Ради ветеранів військової частини Анатолій Кудрін, а також колишні командири військової частини полковники запасу Борис Бакуменко, Віталій Щоголєв, Віталій Шабалдін. Жодне державне чи професійне свято не проходить без їх участі. Моральні цінності, здобуті ветеранами, і сьогодні не втратили свого значення.

Серед кращих військовослужбовців, яких з нагоди свята заохотили командир частини та старші начальники – підполковники Едуард Мойсеєв та Валерій Гладкий, майори Олексій Бобров, Сергій Коротецький, Дмитро Висоцький, капітан Антон Гай, солдат військової служби за контрактом Олена Лук’янова та інші. А з числа цивільного персоналу було відмічено плідну роботу Ганни Мухіної, Ірини Бойко, Наталії Хмельницької, Миколи Решетняка та ще кількох осіб.

Сучасне покоління військовослужбовців з’єднання радіотехнічних військ, так само як і їхні попередники, надійно тримають ключі від неба та захищають мир в Україні.

Дмитро Горбунов.
м.Харків.
Фото автора.

Повітряні Сили Збройних Сил України завершили “Адекватне реагування-2011” із хорошими показниками. Справжня бойова підготовка із бойовими стрільбами та пусками ракет як для авіації, так і зенітних ракетних військ була життєво необхідною. Особовий склад військових частин чи не з усієї держави ретельно готувався до головного навчання року із бойовим застосуванням техніки. Тож, авіатори, зенітники й усі підрозділи забезпечення не підвели військове керівництво та довели, що Повітряні Сили Збройних Сил України готові до виконання завдань за призначенням.

Льотчики та інші авіаційні фахівці серйозно почали готуватися до “Адекватного реагування” за декілька місяців до навчання. Адже для військових льотчиків це свого роду віддушина у плані справжньої льотної роботи та бойових застосувань авіації. Життя військового аеродрому в умовах, наближених до бойових: польоти, пуски ракет по повітряних цілях, неабияк вплинуло на льотний склад, підняло бойовий дух і льотну натренованість. Для участі у льотно-методичному зборі в Криму загалом були перебазовані літаки тактичної авіації Повітряних Сил ЗС України з Полтавської, Київської, Івано-Франківської та Житомирської областей. Здійснено переліт майже 15 одиниць авіаційної техніки, крім того, транспортною авіацією перевезено майно та особовий склад.

Практичні дії авіації розпочались з перебазування визначеного складу винищувальної, ударної та розвідувальної авіації на оперативні аеродроми Криму для проведення льотно-методичних зборів екіпажів ОСШР. Винищувальна авіація відпрацьовувала льотно-тактичні вправи з бойовою стрільбою керованими ракетами класу “повітря-повітря” по повітряних мішенях та здійснювала авіаційну підтримку тактичних навчань підрозділів та кораблів ВМС в морській акваторії полігона “Опук”.

Для виконання завдань було перебазовано 19 одиниць бойових літаків, 1200 осіб інженерно-технічного складу та груп керівництва. Під час перебазування екіпажі бойових літаків здійснювали авіаційне забезпечення тактичних навчань з імітованими пусками ракет підрозділів зенітних ракетних військ та ППО Сухопутних військ.

Під час другого етапу практичних дій визначений склад винищувальної, ударної, розвідувальної та військово-транспортної авіації як з аеродромів постійного базування, так і з оперативних аеродромів виконував завдання з авіаційної підтримки та авіаційного забезпечення тактичних навчань підрозділів СВ та ВМС на полігонах “Болградський”, “Рівненський” та “Житомирський”.

Всього у практичних діях під загальним керівництвом начальника управління підготовки та застосування авіації – заступника начальника авіації Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майора Ігоря Черепенька взяли участь 56 льотних екіпажів та 29 одиниць авіаційної техніки. Виконано майже 15 льотних змін, більше 260 польотів із загальним нальотом до 260 годин. Середній наліт на льотчика тактичної авіації склав майже три години, а транспортної авіації – до двадцяти годин.

Льотний склад винищувальної авіації виконав 40 бойових пусків керованих ракет класу “повітря-повітря” вдень та вночі по 16 мішенях САБ 250-200, знищив 2 дистанційно керованих літальних апарати (ДКЛА) ВР-2 “Стриж” і ВР-3 “Рейс”. Авіація підігравала й підрозділам зенітних ракетних та радіотехнічних військ. Льотчики здійснили 11 авіаційних забезпечень бойових стрільб ЗРВ. Екіпажі ж розвідувальної та ударної авіації виконали 8 практичних та 18 тактичних бомбометань, 8 пусків некерованих реактивних снарядів, більше 60 повітряних розвідок та застосувань засобів РЕБ.

Авіація

Про авіацію в аспекті “Адекватного реагування-2011” розповів начальник управління підготовки та застосування авіації – заступник начальника авіації Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Ігор Черепенько.

– Товаришу генерал-майоре, як була представлена військова авіація на “Адекватному реагуванні-2011”?

– До практичних дій під час проведення навчань залучались усі типи літаків і вертольотів тактичної та транспортної авіації. Це 19 літаків винищувальної авіації, представленої літаками МіГ-29 та Су-27, 7 штурмовиків Су-25, 4 бомбардувальники Су-24М та 1 літак розвідувальної авіації Су-24МР. Для десантування повітряного десанту використовувався один літак Іл-76 військово-транспортної авіації, виконували завдання транспортного та пошуково-рятувального забезпечення три літаки Ан-26 та два вертольоти Мі-8МТ.

Значним здобутком для Повітряних Сил є те, що цього року до ЛМЗ залучалась рекордна за останні роки кількість літаків. Це все завдяки спланованим і втіленим у життя ініціативам Міністра оборони України, начальника Генерального штабу – Головнокомандувача ЗС та командувача Повітряних Сил. При відповідному фінансуванні справність літаків, у порівнянні з минулим роком, збільшилась удвічі.

Міністр оборони України Михайло Єжель, під час відвідування Криму з метою перевірки готовності Збройних Сил до навчань, звернув особливу увагу на готовність авіації та поставив завдання на винищувально-авіаційне прикриття ордеру кораблів у морі. Це завдання винищувачі виконали у складі тактичної авіаційної групи із 6 літаків Су-27 та МіГ-29. Льотний склад отримав навички пошуку об'єктів у морі та польотів у складі групи.

– Ігоре Володимировичу, розкажіть, будь ласка, про специфіку цьогорічних навчань.

– Цього року авіації поставлено набагато більше завдань, ніж було на минулорічних навчаннях “Взаємодія - 2010”. Графік практичних дій авіації був настільки щільний, що за тиждень з 19 по 23 вересня ми проводили по шість льотних змін, працюючи одночасно з трьох аеродромів екіпажами винищувальної, розвідувальної, бомбардувальної, штурмової та військово-транспортної авіації в зоні повітряних стрільб на полігонах “Чауда”, “Опук” та “Болградський”.

Щільність графіка дій вимагала від авіації виконувати завдання в комплексі. Тому, разом з перебазуванням бойових літаків, одночасно здійснювалось авіаційне забезпечення тактичних навчань з імітованими пусками ракет підрозділів ЗРВ та ППО Сухопутних військ на загальновійськових полігонах.

Проведення цих заходів, враховуючи часові обмеження щодо виконання завдань, потребувало високої організації, чітких дій, а також взаємодії з різними підрозділами як Сухопутних військ і армійської авіації, так і Військово-Морських Сил. Але такий ритм роботи – тільки на користь. Чим більша інтенсивність роботи – тим вища натренованість всього особового складу авіації.

– Чи готові були льотчики до такої інтенсивної роботи і чи з усіма завданнями впорались?

– Кожній авіачастині графік практичних дій авіації був наданий ще за місяць до початку навчань. Була проведена робота з аналізу підготовки льотного складу, справності авіатехніки. Здійснено відбір екіпажів, готових до виконання завдань, а також екіпажів, які потребують додаткової підготовки протягом однієї-двох льотних змін.

Кожен льотчик прагне потрапити на ЛМЗ. Відповідно, кожен протягом року старанно готується до цього. Командири прагнуть, аби їх підлеглі були найкращими. Тому ретельно готують їх виконувати завдання за будь-яких метеоумов. Саме тому всі льотчики прибули на навчання підготовленими. Тут, в Криму, була проведена наземна підготовка 36 екіпажів винищувальної авіації, тренувальні польоти над морем та допуск льотного складу до виконання бойових стрільб.

Всі льотчики виконали завдання на оцінку не нижчу за “добре”. Вперше на літаках МіГ-29 та Су-27 виконали бойові стрільби по повітряних мішенях сім льотчиків. Три льотчики закінчили практичне перенавчання на бойові літаки МіГ-29 та Су-27. Їх допущено до подальшого освоєння програм Курсу бойової підготовки на цих типах літаків. Є, звичайно, свої льотні нюанси, які потім обговорювалися на розборах польотів. Але ж це і є навчання. Завдання ЛМЗ – готувати молодих льотчиків до бойових стрільб та подальшого виконання завдань бойового чергування.

Хотілося б відзначити майстерну дію екіпажів Су-27, які виконували знищення повітряної цілі типу ВР-2 Стриж. Це досить складна мішень, адже за своєю швидкістю нагадує крилату ракету. Вважаю, що мету ЛМЗ досягнуто, завдання виконані, визначено шляхи удосконалення методик застосування авіаційних засобів ураження по повітряних мішенях. Також ми побачили, на що варто звернути більше уваги під час проведення таких зборів у майбутньому.

– Минулого року як повітряні мішені використовувались ВР-3 “Рейс”. Цього року льотчики більше працювали по “Стрижах”. Чи не пов'язано це з підготовкою до “Євро-2012”?

– Не зовсім. Взагалі, використання “Стрижа” має більш дослідницьку мету. Під час навчань військові науковці вивчали можливість використання ДКЛА “Стриж” як повітряної мішені. Я вважаю, що чим більша різноманітність мішеней, по яких працюють наші льотчики, тим краща їх майстерність.

А щодо підготовки до “Євро”, можу сказати, що під час навчань ми готувались не лише до несення бойового чергування у системі ППО країни. Ставилась також мета відпрацювати завдання, які стоятимуть перед Повітряними Силами в рамках загальної системи безпеки держави на час проведення футбольного чемпіонату “Євро-2012”. Для досягнення цього декількома місяцями раніше проводилось навчання “Безпечне небо – 2011”, де відпрацьовувалась взаємодія з авіацією країн НАТО. В ході “Безпечного неба” проводились повітряні бої, а також ураження низьколітаючих цілей та примушування до посадки цивільних повітряних суден. Але це все відбувалось без практичного бойового застосування. На “Адекватному реагуванні – 2011” льотчикам, які забезпечуватимуть безпеку в небі України під час “Євро”, одиночно та у складі пар ставилося завдання відпрацювати бойові стрільби по повітряних мішенях як вдень, так і вночі.

– Те, що удвічі збільшилась справність літаків, – це чудово. А чи стали українські військові льотчики більше літати?

– Якщо говорити стосовно всієї військової авіації, то у порівнянні з минулим роком ми провели у півтора рази більше льотних змін і виконали удвічі більше нальоту. Середній наліт на льотчиків ОСШР цього року підвищився удвічі. А отже, ми удвічі підвищили свою навченість, вміння і, як наслідок, – ефективність. Крім того, на збори залучалися не тільки ті, хто виконує бойові стрільби, а й ті, хто планується виконувати на наступний рік, і так далі. З кожної бригади ми взяли по одному молодому льотчику, які не виконували бойові стрільби, зате в рамках навчань, в атмосфері бойових стрільб літали над морем, виконували свої вправи. Тобто поступово ми просуваємо їх за програмою льотної підготовки. Льотчики з лейтенантів увійшли, так би мовити, в курс справи, спостерігали за порядком, організацією навчань і таке інше.

Подібні навчання просто необхідні для підтримання та вдосконалення майстерності наших льотчиків. Після минулорічної “Взаємодії” та цьогорічного “Адекватного реагування” можна вже говорити, що ми відновили методику проведення пусків, супроводження “Рейсів” та “Стрижів” та збільшили кількість льотного складу, готового до бойового чергування як удень, так і вночі.

Зенітні ракетні війська

На полігоні “Чауда” Державного науково-випробувального центру ЗС України, в рамках другого етапу комплексу навчань “Адекватне реагування-2011”, пройшли практичні навчання з бойовою стрільбою з’єднань та військових частин зенітних ракетних військ Повітряних Сил. У стрільбах взяли участь підрозділи, озброєні зенітними ракетними системами малої, середньої дії типу Бук-М1, С-300ПС, з різних регіонів України. Керував бойовими стрільбами на “Чауді” начальник зенітних ракетних військ Командування ПС ЗС України полковник Дмитро Карпенко.

Під час навчань ракетники виконували практичні завдання з бойовими та імітованими пусками зенітних керованих ракет, перевіряли рівень підготовки частин і підрозділів. Зенітні ракетні системи відбивали удари авіації в умовах сильних радіолокаційних перешкод. Та важкість виконання завдань полягала не тільки в цьому. Літаки Повітряних Сил, що забезпечували навчання ЗРВ, створили реальну повітряну обстановку, в якій більшість бойових обслуг ЗРДН опинилися вперше.

Як мішені для зенітних керованих ракет використано 9 безпілотних літальних апаратів ВР-3 “Рейс”, які за своїми тактико-технічними характеристиками є досить складними мішенями. “Рейс” імітує політ крилатої ракети на малій висоті. А через свої невеликі розміри має досить незначну відбиваючу поверхню. Тому його важко засікти радіолокаційними засобами як ППО, так і авіації.

Бойові розрахунки комплексів далекої дії С-200 не виконували практичні стрільби. Адже в Україні заборонені навчальні стрільби із ЗРК цього типу. Натомість розрахунки цих комплексів виконували імітовані пуски в ході навчання та, як і їх колеги на комплексах меншого радіуса дії, були включені в єдину систему бойового управління. Крім того, особовий склад виконав завдання з підготовки комплексу С-200 для бойового застосування, включаючи заправку ракети компонентами ракетного палива, повітрям тощо. Кожна обслуга ЗРК взяла участь у протиповітряному бою з відбиттям ударів авіації та імітованими пусками ракет. В процесі навчання оцінювалися дії кожного члена бойового розрахунку за елементами бойової роботи та складових курсу стрільб.

– Керівництво держави, Міністерства оборони та Збройних Сил покладає на нас великі надії і вірить, що військовослужбовці військових частин зенітних ракетних військ спроможні успішно виконувати завдання за призначенням, – говорить начальник зенітних ракетних військ Командування Повітряних Сил ЗС України полковник Дмитро Карпенко. – Під час навчання “Адекватне реагування-2011” ми виправдали сподівання в першу чергу щодо ЗРК С-300ПС, що надійшов у підрозділ після середнього ремонту на підприємстві “Укроборонсервіс”. Комплексу, що відслужив два десятиріччя, завдяки ремонту подовжили ресурс ще на 5 років. Бойові пуски ракет цього ЗРК пройшли на досить високому рівні. Натомість результати стрільби “Бук М1” підтвердили необхідність провести подібні ремонти і на цих комплексах. Та найголовніше – військовослужбовці чотирьох зенітних ракетних частин під час проведення бойових стрільб отримали величезний досвід передислокації ЗРК у визначений район, їх підготовки до бойового застосування. Цьогорічне “Адекватне реагування” дало змогу перевірити бойові обслуги в екстремальних умовах та згуртувати військові колективи. За підсумками навчань, майже 50 кращих ракетників нагороджені відзнакою командувача Повітряних Сил ЗС України “За бойові стрільби”!

Радіотехнічні війська

Понад півтори сотні фахівців радіотехнічних військ та майже сорок локаторів взяли участь у “Адекватному реагуванні-2011”. Під час навчань РТВ видавали бойову інформацію на активні засоби зенітних ракетних військ і пункти наведення винищувальної авіації та слідкували за порядком використання повітряного простору.

– Готуючись до навчань, ми завчасно створили угруповання РТВ на “Чауді”, – говорить начальник радіотехнічних військ Командування Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Артур Артеменко. – В цю систему вперше увійшли не тільки “місцеві” (кримські) локатори, а й передислоковані з інших радіотехнічних бригад Повітряних командувань “Південь” та “Центр”. А щодо особового складу, то в навчанні брали участь досвідчені воїни зі всієї України. В рамках підготовки до “Адекватного реагування-2011” всі військовослужбовці пройшли відповідну підготовку, яка проводилась у три етапи: на місцях постійної дислокації, у навчальних центрах та безпосередньо на полігоні “Чауда”. Тобто угруповання радіотехнічних військ підійшло до навчань зі стовідсотковою готовністю якісно виконувати завдання за призначенням.

Забезпечуючи тактичні навчання з бойовими стрільбами на “Чауді”, радіотехнічні війська здійснювали чи не найважливішу функцію – безперервно контролювали місцезнаходження мішеней протягом усього маршруту їх польоту. Підрозділи РТВ виконали якісне радіолокаційне забезпечення авіації та зенітних ракетних військ Повітряних Сил, підрозділів та частин Сухопутних військ, кораблів Військово-Морських Сил. Також під час проведення заходів бойової підготовки військ забезпечували радіолокаційний контроль використання повітряного простору.

– На відміну від минулорічних навчань, цього року до складу радіолокаційного угруповання були залучені нові цифрові локатори. Вся інформація з них надходить на виносні пристрої у цифровій формі. Це значно підвищило ефективність обробки та видачі інформації, – розповів генерал-майор Артур Артеменко. – Загалом, результати роботи моїх підлеглих дозволили успішно виконати завдання як авіації, так і зенітних ракетних військ Повітряних Сил. Адже кінцевий результат досягається спільними зусиллями всіх родів військ виду Збройних Сил України. Наші військовослужбовці повернулись у місця постійної дислокації сповнені бойовим духом та налаштовані й надалі нарощувати свій бойовий досвід.

Олександр Олехнович.
“Крила України”.
Фото автора.

НЕБЕЗПЕЧНА ТЕНДЕНЦІЯ

Вирус поразил американские БПЛА

В системе управления американскими беспилотными летательными аппаратами (БПЛА) обнаружен компьютерный вирус, сообщает Associated Press со ссылкой на журнал Wired.

По данным издания, вирус, отслеживающий нажатие клавиш на клавиатурах, поразил компьютеры на базе ВВС США Крич в штате Невада. С этой базы дистанционно управляют беспилотниками Predator и Reaper, участвующими в операциях в Ираке, Афганистане и других странах мира. Удалить вирус, как стало известно Wired, пока не удается.

Издание сообщило, что пока нет никаких данных об утечке секретной информации с базы ВВС США Крич. Также остается неизвестным, идет ли речь о спланированной атаке, или вирус случайно попал в компьютеры базы.

Представители командования ВВС США от каких-либо комментариев воздержались, сославшись на соображения безопасности.

МОРАТОРІЙ ЗНЯТО

Казахстан "пустил" Россию на Байконур

Казахстан снял мораторий на проведение пусков межконтинентальных баллистических ракет с космодрома Байконур. Об этом, как сообщает РИА "Новости", заявил руководитель Роскосмоса Владимир Поповкин, выступая на правительственном часе в Госдуме. По его словам, временный запрет действовал на протяжении последних двух лет.

Мораторий на пуски МБР с Байконура в рамках программы продления сроков службы, по словам главы Роскосмоса, был введен в 2009 году. "По нашей просьбе в этом году такой мораторий был снят. В ноябре будут такие пуски", – пояснил Поповкин, добавив, что Россия продолжит арендовать космодром Байконур до 2050 года. "Проблем с арендой сегодня не знаем. С казахским космическим агентством установились работоспособные отношения", – рассказал руководитель Роскосмоса.

В настоящее время на космодроме базируется небольшая войсковая часть, отдельное испытательное управление космических войск России. Испытательные пуски баллистических ракет, в том числе по программе продления сроков эксплуатации военные в настоящее время производят с российских площадок, преимущественно это Капустин Яр и Плесецк. Последний запуск баллистической ракеты – РС-18 (УР-100Н УТТХ) – с космодрома Байконур был произведен в октябре 2008 года.

ЗАКУПКИ

Китай купил партию двигателей для истребителей

Китай с начала 2011 года приобрел в России большую партию реактивных двигателей для истребителей, сообщает AINonline. В частности, с "Рособоронэкспортом" был заключен контракт на поставку 150 двигателей АЛ-31Ф, которыми планируется заменить выработавшие ресурс такие же двигатели на китайских истребителях Су-27, Су-30МКК, Су-30МК2 и их копиях J-11, включая модификации. Эти силовые установки будут собираться на предприятии Уфимского моторостроительного производственного объединения.

В июле 2011 года Китай приобрел 120 реактивных двигателей АЛ-31ФН, предназначенных для установки на истребители J-10. Сумма сделки составила около 500 миллионов долларов. Производством силовых установок по этому контракту занимается НПЦ "Салют", а поставка двигателей завершится к 2013 году. По словам генерального директора "Салюта" Владислава Масалова, в настоящее время Китай ведет переговоры о покупке еще 140 двигателей АЛ-31ФН; контракт может быть подписан до конца октября 2011 года.

По оценке Масалова, общее количество поставленных Китаю двигателей уже приблизилось к тысяче единиц. Для обслуживания силовых установок "Салют" заключил партнерские соглашения с китайскими предприятиями Limin и Tyan Li, которые занимаются поставкой двигателей в войска, а также производством запчастей. Кроме того, Россия достигла с Китаем договоренности о передаче китайской стороне документации по ремонту и обслуживанию АЛ-31Ф и АЛ-31ФН.

При этом "Салюту" из-за роста заказов на двигатели со стороны Китая становится все труднее выполнять заказы. В частности, в 2011 году темпы производства планируется увеличить на 30-40 процентов. "Конечно, у нас есть и узкие места, связанные с поставщиками металла и отдельных компонентов", – добавил Масалов. Учитывая высокие темпы развития военного производства в Китае и реализуемой правительством программы повышения боевой мощи ВВС, в перспективе объем заказов на российские двигатели может значительно вырасти.

В 2003 году министерство обороны Китая приобрело у России 54 двигателя, в 2007-м – сто, а в 2009-м – 122. По неподтвержденным данным, большинство из купленных двигателей были установлены на экспортные версии китайских самолетов по требованию заказчиков. Помимо АЛ-31ФН Китай регулярно закупает в России двигатели РД-93 (версия РД-33 для китайского истребителя FC-1, поставляемого также в Пакистан под обозначением JF-17).

Технологический уровень Китая пока не позволяет выпускать собственные авиационные двигатели с длительным ресурсом использования. В настоящее время Китай производит для истребителей J-10 и J-11 двигатели WS-10 и их производные. Они являются копиями российских АЛ-31, но отличаются от последних меньшими тягой и надежностью, а также значительно более коротким межремонтным ресурсом.

ПЛАНИ

Америка предложила Японии самостоятельно собирать F-35

Американская компания Lockheed Martin предложила Японии самостоятельную сборку и техническое обслуживание истребителей F-35 Lightning II, сообщает Reuters. Предложение вступит в силу, если министерство обороны Японии примет решение о закупке F-35 по итогам проводящегося в настоящее время тендера F-X на поставку 42 боевых самолетов на сумму в восемь миллиардов долларов. Кроме того, японские предприятия смогут также производить некоторые детали для самолетов.

Министерство обороны Японии объявило тендер на поставку истребителей в апреле 2011 года. В нем принимают участие американские компании Boeing и Lockheed Martin, а также европейский консорциум Eurofighter. Они предлагают японским военным самолеты F/A-18 Super Hornet, F-35 и Typhoon соответственно. Некоторые эксперты полагают, что по итогам тендера Япония выберет один из американских самолетов, поскольку ранее министерство обороны страны предпочитало закупать военную технику у США.

Планируемые к покупке в рамках тендера истребители должны будут заменить устаревшие F-4EJ Kai Phantom совместного американо-японского производства. В настоящее время объем покупки планируется на уровне 42 самолетов, однако с учетом возможности списания устаревших F-15J Kai объем заказа может увеличиться до 150 единиц. Ранее Япония в течение нескольких лет вела переговоры с США о поставке истребителей F-22 Raptor, однако Конгресс США регулярно блокировал заявки японского оборонного ведомства, опасаясь утечки технологий.

В конце сентября 2011 года министр обороны Японии Ясуо Итикава (Yasuo Ichikawa) объявил, что военное ведомство намерено начать переговоры о покупке истребителей с Eurofighter. "Если они (США – примечание "Ленты.ру") не продают нам F-22, и F-35 еще не готов, то на рынке есть множество предложений истребителей, которые нам подходят", – пояснил министр обороны. Как ожидается, решение о покупке того или иного самолета в рамках тендера будет принято до конца 2011 года.

ЗВІТ

Rafael отчиталась об эффективности израильской ПРО

Израильская система противоракетной обороны "Железный купол" (Iron Dome) способна перехватывать цели с вероятностью выше 90 процентов. Об этом изданию Jane's рассказали представители компании-изготовителя ракетного комплекса Rafael Advanced Defense Systems.

При этом, как отмечают в Rafael, израильские батареи способны обнаруживать угрозу в 100 процентах случаев. По словам представителей компании, такие результаты были получены в ходе применения комплекса "Железный купол" в боевых условиях.

В общей сложности за последнее время израильские батареи ПРО перехватили свыше двух десятков запущенных арабами снарядов. Вместе с тем, комплексу не всегда удается уничтожать несколько одновременно запущенных снарядов.

Как объяснили представители Rafael, причиной этому может быть недостаточное количество батарей "Железный купол" у Израиля. Так, для защиты трех крупных городов на юге страны до конца августа использовались всего два противоракетных комплекса, расположенных в окрестностях Ашкелона.

Развертывание батарей "Железный купол" Израилем было вызвано участившимися ракетными обстрелами со стороны сектора Газа. Первую батарею в районе Ашкелона правительство приказало разместить 7 августа, а вторую – 21 августа. Третий "Железный купол" установили 31 августа вблизи города Ашдод.

Всего, по словам министра обороны Израиля Эхуда Барака, в течение двух лет по всей стране будут развернуты девять комплексов "Железный купол".

Главной задачей израильской системы ПРО является уничтожение неуправляемых ракет и минометных снарядов, запускаемых палестинцами в направлении израильских городов, расположенных на юге страны.

Комплекс "Железный купол" состоит из центра управления, радара и трех противоракетных установок по 20 ракет в каждой. Система предназначена для перехвата различных ракет с дальностью до 70 километров. Кроме того, израильские батареи ПРО способны определять место падения боеприпаса противника и отменять задание на его уничтожение, если тот должен упасть за пределами населенных районов.

АРИФМЕТИКА ЕКОНОМІЇ

Hercules станет экономичнее

Американская компания Lockheed Martin приступила к испытанию законцовок крыла, разрабатываемых для военно-транспортных самолетов семейств C-130 Hercules и C-5 Galaxy. Как сообщает Aviation Week, испытания законцовок в аэродинамической трубе уже завершены, а полноценные летные испытания на самолетах начнутся в 2012 году.

Использование законцовок крыла позволит сделать самолеты более экономичными. В частности, крылышки для C-130J, высота которых составляет 152,4 сантиметра, позволят снизить потребление топлива на 77,1 килограмма в час. Для транспортников C-5M будут выпускаться законцовки высотой 182,9 сантиметра. Они позволят транспортнику потреблять на 498,9 килограмма в час меньше топлива.

Улучшенные версии транспортников используют двигатели Rolls-Royce AE2100D3 (C-130J Super Hercules) и General Electric CF6-80C2 (C-5M Super Galaxy), для которых расход топлива составляет 1100 и около пяти тысяч килограммов в час соответственно.

Все исследования в рамках программы по повышению экономичности транспортников проводятся по заказу ВВС США, которые заинтересованы в снижении потребления топлива.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

ДО ЮВІЛЕЮ

Нацбанк присвятив Михайлу Янгелю пам'ятну монету

Національний банк України 7 жовтня 2011 року ввів в обіг пам'ятну монету номіналом 5 грн., присвячену видатному головному конструктору ракетно-космічної техніки, засновнику школи ракетобудування в Україні, першому начальнику і творцю ОКБ № 586 (нині КБ "Південне"), двічі Герою Соціалістичної Праці, академіку Михайлу Кузьмичу Янгелю, повідомляє прес-служба НБУ.

"Під керівництвом Михайла Янгеля розроблено і створено ракети на висококиплячих компонентах палива; три покоління стратегічних ракетних комплексів; ракети-носії серій "Космос", "Інтеркосмос", "Циклон"; космічні апарати серій "Космос", "Інтеркосмос", "Метеор", "Ціліна" – наголошується в листі НБУ.

На аверсі монети вгорі розміщено малий Державний Герб України та напис півколом НАЦІОНАЛЬНИЙ БАНК УКРАЇНИ, стилізовану композицію, що відображає першу ракету-носій "Космос" і перший супутник "Космос-1", розроблені Особливим конструкторським бюро 586 (нині – КБ "Південне") в Дніпропетровську під керівництвом М.К. Янгеля, праворуч – номінал і рік чеканки монети 5 гривень 2011.

На реверсі монети зображено портрет Михайла Янгеля, ліворуч від якого розміщено роки життя – 1911-1971, праворуч напис – МИХАЙЛО ЯНГЕЛЬ.

Виготовлена монета з срібла 925 проби: маса в чистоті – 15,55 г, діаметр – 33,0 мм, тираж – 5 тис. шт.

Пам'ятна монета випущена напередодні 100-річного ювілею М.К. Янгеля і є продовженням серії монет Національного банку України "Видатні особистості України".

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Українські позиції у космосі необхідно зберегти

6 жовтня 2011 року в рамках Всесвітнього тижня космосу відбулася прес-конференція голови ДКА України Юрія Алексєєва. Розпочалася прес-конференція переглядом репортажу про пуск українсько-російської ракети-носія "Зеніт-3SLБ", яка 6 жовтня вивела на цільову орбіту супутник США "Intelsat -18". Як зазначив Ю.Алексєєв це був третій пуск вітчизняної ракети космічного призначення за програмою "Наземний старт" у цьому році.

Голова ДКА України зробив короткий екскурс в історію української космонавтики. Наголосив на важливій ролі нашої держави в освоєнні космосу та необхідності збереження позиції провідної космічної держави.

Юрій Алексєєв зупинився на досягненнях України в космічній галузі за 2011 рік, зокрема, на ключовій події цього "космічного сезону" нашої країни – запуску вітчизняного космічного апарата дистанційного зондування Землі "Січ-2". Представникам ЗМІ було продемонстровано перші знімки земної поверхні, зроблені цим апаратом.

Як позитивні моменти цього року голова ДКА України відзначив відновлення роботи міжнародного проекту "Морський старт", в якому пускові послуги здійснюються українською ракетою "Зеніт-3SL", та створення в Дніпропетровську макета бразильського стартового комплексу ("Сухий старт"), на якому буде відпрацьовано всі технологічні моменти, пов'язані з підготовкою до пуску ракети космічного призначення "Циклон-4".

Не обминув увагою Юрій Сергійович і 100-річний ювілей Михайла Кузьмича Янгеля, який відзначатиметься 25 жовтня. На правах голови Організаційного комітету з підготовки та відзначення цього ювілею Ю.С.Алексєєв проінформував присутніх про заходи, що проводяться в Україні та Росії. Голова космічної агенції відзначив особливу роль в історії ракетобудування Михайла Янгеля, конструкторські рішення якого забезпечили паритет конфронтуючих ракетно-ядерних сил на світовій арені і, як наслідок, — зберегли мир на Землі.

СТАРТИ

Відбувся успішний пуск української ракети-носія "Зеніт-3SLБ"

6 жовтня 2011 року у 00.00 за київським часом з космодрому Байконур відбувся успішний пуск ракети космічного призначення "Зеніт-3SLБ", яка вивела на орбіту космічний апарат "Intelsat-18".

Ракета-носій "Зеніт-3SLБ" розроблена Державним підприємством "Конструкторське бюро "Південне" ім. М.К. Янгеля" та виготовлена Державним підприємством "Виробниче об'єднання "Південний машинобудівний завод" ім. О.М.Макарова в кооперації з російськими та українськими підприємствами.

Телекомунікаційний супутник "Intelsat-18" вагою 3200 кг виготовлений компанією Orbital Sciences Corporation (OSC) на замовлення компанії Intelsat Ltd. (Міжнародна організація супутникових телекомунікацій, Вашингтон, США). Супутник призначений для обслуговування країн Східної Азії, тихоатлантичної і західної частини США та надання телекомунікаційних послуг країнам Французької Полінезії та східної частини Австралії.

Успішний пуск ракети-носія "Зеніт" проведений у рамках міжнародного проекту "Наземний старт".

СПІВПРАЦЯ

Беларусь и Россия будут совместно "двигать" космос

Беларусь и Россия намерены в 2012 году приступить к реализации четвертой совместной космической программы. Она придет на смену завершаемой в нынешнем году программе Союзного государства "Космос-НТ". Об этом сообщил представитель Объединенного института проблем информации Национальной академии наук Беларуси Сергей Кореняко на проходящей в Москве международной научно-практической конференции "Космические исследования в государствах-участниках СНГ: интеграция, потенциал развития и правовой аспект", передает ComNews.

ПЛАНИ

Космический беспилотник сделают пилотируемым

Компания "Боинг" приступила к разработке грузовой и пилотируемых версий беспилотника X-37. Об этом на конференции Американского института авиации и космонавтики рассказал Арт Гранц – глава подразделения компании, создавшего оригинальный аппарат. Краткое изложение доклада приводит New Scientist.

По словам Гранца, на первом этапе планируется создать 14-метровую версию корабля, которая сможет доставлять грузы на Международную космическую станцию и осуществлять "мягкое" (с небольшими перегрузками) их возвращение с МКС. К грузам, которые требуют подобного мягкого возвращения относятся, например, выращенные в условиях невесомости кристаллы, биологические образцы. Предварительно аппарат получил обозначение X-37C.

Если этот этап миссии окажется успешным, то будет создана еще большая версия аппарата, предназначенная для перевозки пассажиров. 6 пассажиров будут размещаться в переоборудованном грузовом отсеке. Сиденья планируется расположить в один ряд друг за другом с одной стороны корабля, чтобы позволить команде перемещаться внутри аппарата.

Проект X-37 представляет собой небольшой (длина примерно 9 метров) беспилотный корабль многоразового использования. На орбиту он выводится при помощи ракеты-носителя Atlas V. Аппарат снабжен двигателем для маневрирования и приземляется планируя, как шаттл.

Первый старт системы состоялся в апреле 2010 года – тогда X-37 провел на орбите более восьми месяцев (аппарат вернулся на Землю в конце декабря 2010 года). В настоящее время на орбите работает второй аппарат серии – X-37B, запущенный в марте 2011 года.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

"Каспийский монстр"

Восемнадцатого октября 1966 года совершил первый полет экраноплан "Каспийский монстр" КМ-1.

В начале 1960-х годов была принята государственная программа по экранопланам, предусматривающая создание ряда новых пилотируемых самоходных моделей экранопланов, а также разработку проектов боевых экранопланов для ВМФ и других родов войск с созданием полноразмерного экспериментального экраноплана. В 1964-1965 годах в осуществлялось проектирование и создание уникального, самого большого в мире летательного аппарата – экраноплана "КМ", получившего у зарубежных спецслужб название "Каспийский монстр". Главным конструктором этого экраноплана был Р.Алексеев, ведущим конструктором – В.Ефимов.

Первая публикация об экранопланах появилась в 1972 году. Это было интервью с американцем Александром Липпишем – создателем лодок, скользящих по воздуху над водой. Как о диковинке узнал советский читатель об одноместном экраноплане Х-113 массой 345 кг. В конце беседы конструктор поделился своей мечтой построить 500-тонный лайнер, способный пересекать океаны со скоростью 200 км/ч и нести 240 т полезной нагрузки. В ту пору всем было невдомек, что подобные машины созданы уже почти 10 лет назад и не в секретных ангарах Локхида или Боинга, а на берегу Волги, под Горьким – ныне вновь Нижним Новгородом. И уникальные аппараты, и имя их главного конструктора до последнего годы держались в тайне. На Западе же о корабле-макете знали не только спецслужбы, но и любой интересующийся подобной техникой. В одном из выпусков "Джейна" – популярного английского издания, посвященного военной технике всех стран – "Каспийский монстр" был охарактеризован так: "Гигантская советская экспериментальная крылатая машина, использующая влияние близости земли, с размахом крыльев 40 м, длиной более 90 м, проходит испытания на Каспийском море. Они начались в 1965 году. Аппарат, для которого оптимальная высота движения от 4 до 14 м над поверхностью, имеет потенциальную скорость 560 км/ч".

"КМ", или корабль-макет, как его назвали в ЦКБ, имел длину 92 м, высоту 22 м, размах крыла 37 м. Днище корпуса было устроено по-корабельному, хотя внешне "КМ" походил на самолет. На переднем пилоне размещалось 8 турбореактивных двигателей тягой по 10 т каждый – их мощность использовалась в основном при старте. На киле стояли еще два таких же двигателя, достаточных для поддержания крейсерского режима. В рекордном полете его масса достигла 544 т, что было неофициальным мировым рекордом для летательных аппаратов того времени. Он был побит только с созданием самолета Ан-225 "Мрия".

Испытания корабля-макета решили провести на Каспийском море. Почти месяц, полупритопленного, с отстыкованным крылом, накрытого маскировочной сеткой, "монстра" буксировали по Волге. По требованиям секретности, шли ночами, днем отстаивались. Для соблюдения назначенной даты первого полета пришлось серьезно рискнуть. Дело в том, что на корабле-макете не успели смонтировать радиооборудование, не работали и высотомеры. В четыре утра, когда начальство нежилось в постели, буксир вывел док в море. Он еще не полностью погрузился в воду, а из него уже на малом газе вырулил экраноплан – за штурвалом сидел сам главный конструктор. Он показал жестом: "Вперед!" – и поднял "КМ" из воды. Летал аппарат около 50 мин на высоте примерно 4 м.

Испытания КМ проходили на Каспии в течение 15 лет и закончились очень печально. 9 февраля 1980 года умер конструктор Алексеев. В том же году погиб "КМ". Пилот, давно не сидевший за штурвалом "монстра", слишком резко задрал при взлете нос машины. Она быстро и почти вертикально пошла вверх. Растерявшийся летчик резко сбросил тягу и не по инструкции сработал рулем высоты – корабль, завалившись на левое крыло, ударился о воду. Жертв не было. Все, кто знал "Каспийского монстра", до сих пор уверяют – нужно было сделать нечто из ряда вон выходящее, чтобы угробить его.

Первый в СССР воздушный ядерный взрыв

Укрощение ядра

Страна еще не успела залечить послевоенные раны, а уже шла работа над разработкой мощнейшего оружия. 18 октября 1951 года с самолета Ту-4 была сброшена первая атомная бомба РДС-3, взрыв произведен на высоте 380 метров. По результатам испытания было принято решение об организации серийного производства атомных бомб и самолетов-носителей Ту-4А и оснащении ВВС СССР ядерным оружием.

"Аэродромов нет, самолетов нет, полигонов нет. Но, чтобы не допустить очередной войны, СССР должен был иметь свое мощное оружие. Потому работа над атомной бомбой велась так быстро. Это был героический подвиг советского народа, – рассказывает штурман-бомбардир стратегического бомбардировщика Ту-4 203-го тбап, а ныне пенсионер Борис Давыдов. – Тогда мы не представляли себе мощь этого оружия. Знали теорию: "ударная волна, световое облучение", а о радиации не думали. Америка, испытавшая бомбы в Хиросиме и Нагасаки, говорила о трех сотнях бомб, которые нужно сбросить на 200 советских городов, чтобы уничтожить СССР. Лишь со временем мы осознали, что такое количество ядерного оружия могло уничтожить не только СССР, но и весь мир".

С 1948 по 1951 год Давыдов объездил полстраны: Орша, Ленинград, Москва, Казань, Багирово… Шла работа над самолетом, способным нести мощную бомбу, проводились заводские испытания, готовились экипажи, механики…

"Это был хорошо знакомый нам Ту-4, – вспоминает летчик, – его покрасили огнеупорной краской, установили новую систему отопления и принципиально изменили систему крепления бомбы. Ею мы и должны были научиться управлять, управлять бомбой – тоже задача экипажа".

До дня испытания бомбы с зарядом Давыдов совершил около 20 испытательных полетов. "Вечером, накануне дня испытаний, нас отвезли на инструктаж, – вспоминает Борис Дмитриевич. – Приказали запомнить все, что мы увидим и прочувствуем, все, до мельчайших подробностей. Потом, после испытания, мы должны были это описать".

В тот же вечер был принят самолет, на котором предстояло совершить исторический полет. В день испытания на аэродроме не было никого, кроме экипажа (командир экипажа – Герой Советского Союза подполковник Константин Исаакович Уржунцев). Началась предполетная подготовка. Давыдов тогда не сказал, что обнаружил небольшую неполадку в приборах, – сообщил он о ней руководству, и полет наверняка был бы отложен. Этого экипажу очень не хотелось. Потому штурман исправил все сам.

"Бомба показалась мне огромной, пузатой, – вспоминает ветеран". Главный самолет сопровождали истребители Ла-11, рядом летел самолет-дублер Ту-4 (командир экипажа капитан К.И.Усачёв).

"Мы без труда обнаружили цель, – рассказывает далее Давыдов, – это был круг с крестом внутри. Начали прицеливание. А дальше с высоты 10000 метров в 9 ч 52 мин 38 с был сброс. От этого момента до взрыва прошло всего 37 секунд. Мощность взрыва составила 42 килотонны. Сначала была ярчайшая вспышка. Даже оператор, находившийся в темноте, в закрытом отсеке самолета, увидел свет. Затем последовали две мощнейшие ударные волны. Стрелки аэродинамических приборов завертелись с сумасшедшей скоростью. Шлейф от взрыва поднимался очень быстро. Он достиг высоты самолета и стал разрастаться в ядерный гриб. С земли он кажется белым, а с воздуха испытатели увидели его разноцветным. Он переливался всеми цветами радуги". Только после взрыва экипаж увидел все, что происходило внизу: "Тогда я ощутил, что ужасно соскучился по всей той природе, что была под нами, несколько часов мы были сосредоточены только на выполнении задания, и нам было не до лирики".

Приземление прошло нормально. Специалисты измерили уровень радиации. "Каковы были данные – я точно не помню, да и не придавал тогда этому значения, – продолжает Борис Дмитриевич, – знаю, что превышения были, но незначительные. После полета внимательно разглядывали самолет. Оказалось, что краска лишь потускнела, но не обгорела".

Об испытании первой советской атомной бомбы СМИ сообщили лишь на следующий день. А полигон экипаж посетил только через три дня после испытания. Перед ним предстали изуродованная земля, завязанные в узлы металлические конструкции…

Підготувала Вероніка Дернова.

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

17-23 жовтня

17 жовтня 1918 р. *народився військовий льотчик, Герой Радянського Союзу, командувач 43-ї РА РВСП (1962-1966) О.Г.Шевцов.*

17 жовтня 1923 р. *народився льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу Ю.Т.Алашеєв.*

17 жовтня 1923 р. *народився Генеральний директор, головний конструктор КБ "Південмаш" (1971-1990) В.Ф.Уткін.*

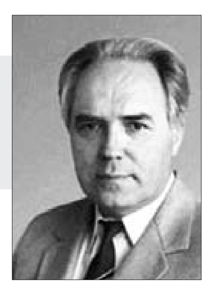
18 жовтня 1916 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу П.А.Таран.*

18 жовтня 1929 р. *здійснив перший політ пасажирський літак К-5 конструкції К.О.Калініна, М.О.Снегірьов.*

18 жовтня 1951 р. *відбулося перше в СРСР випробування атомної бомби (РДС-3) в атмосфері (бомбардувальник Ту-4, екіпаж К.І.Уржунцева, штурмани: навігатор В.С.Суворов, бомбардир Б.Д.Давидов, оператор М.Д.Кірюшкін).*

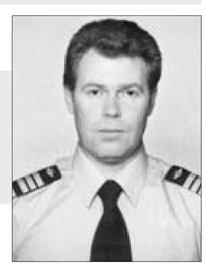
18 жовтня 1966 р. *здійснив перший політ бойовий екраноплан "Каспійський монстр" КМ-1, В.Ф.Логінов, Р.Є.Алєксєєв. До появи Ан-225 "Мрія" це був найбільший літальний апарат у світі.*

19 жовтня 1929 р. *народився Генеральний конструктор ДКБ П.О.Сухого (до 2011 р.) М.П.Симонов.*

19 жовтня 1952 р. *народився Міністр оборони України М.Б.Єжель.*

19 жовтня 1965 р. *народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова І.М.Крайтор.*

20 жовтня 1904 р. *народився маршал авіації С.І.Руденко.*

20 жовтня 1913 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу М.З.Бондаренко.*

20 жовтня 1944 р. *народився начальник Генерального штабу ЗС України (1992 р.) В.Т.Собков.*

20 жовтня 1947 р. *при ЛВІ ім. М.М.Громова відкрилась школа льотчиків-випробувачів.*

СТОРІНКИ ІСТОРІЇ

17-23 жовтня

20 жовтня 1959 р. *здійснив перший політ пасажирський літак Ан-24 з ТГД АІ-24, Г.І.Лисенко.*

21 жовтня 1915 р. *народився маршал авіації І.І.Борзов.*

21 жовтня 1923 р. *здійснив перший політ перший літак конструкції А.М.Туполєва АНТ-1, Є.І.Погоський.*

21 жовтня 1959 р. *народився Генеральний директор ДП МО України "Укроборонресурси" І.А.Шкіль.*

21 жовтня 1963 р. *створено "Український науково-дослідний інститут технології машинобудування" (УкрНДІТМ).*

21 жовтня 1966 р. *здійснив перший політ пасажирський літак Як-40 з трьома ТРДД АІ-25, П.П.Колосов, Ю.В.Петров.*

21 жовтня 1980 р. *день створення 24-ї ПА ВГК (перший командувач – генерал-лейтенант А.Ф.Борсук).*

22 жовтня 1888 р. *народився перший керівник радянських ВПС К.В.Акашев.*

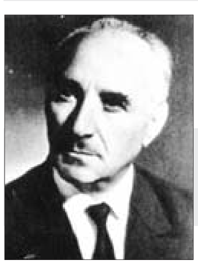
22 жовтня 1922 р. *створено ДКБ А.М.Туполєва.*

22 жовтня 1946 р. *народився заступник начальника Генерального штабу ЗС України (1992-1997) В.І.Самойленко.*

22 жовтня 1999 р. *вперше в історії винищувальної авіації України старший штурман винищувального авіаційного полку підполковник В.В.Проценко під час навчань "Дуель-99" на полігоні Чауда першою ракетою в двох вильотах збив два безпілотних літаки-розвідники "Рейс" на малих висотах.*

23 жовтня 1904 р. *народився маршал авіації В.О.Судец.*

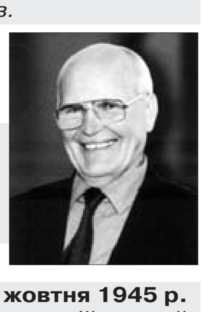
23 жовтня 1905 р. *народився конструктор авіаційної і ракетної техніки М.Р.Бісноват.*

23 жовтня 1907 р. *народився маршал авіації Є.Ф.Логінов.*

23 жовтня 1917 р. *народився командувач 43-ї РА РВСП (1966-1968) М.Г.Григор'єв.*

23 жовтня 1940 р. *народився Генеральний директор Харківського авіаційного заводу А.К.М'ялиця.*

23 жовтня 1945 р. *народився військовий штурман, перший головний штурман ВПС ЗС України В.В.Чумарьов.*

23 жовтня 1949 р. *народився Командувач ППО України (1996-2000) О.О.Стеценко.*

23 жовтня 1961 р. *народився заступник директора Державного департаменту адаптації військовослужбовців звільнених у запас або відставку та конверсії колишніх військових об'єктів МО України І.В.Холоша.*

ДО ДНЯ ПАРТИЗАНСЬКОЇ СЛАВИ

Партизанський рух в Україні

(літо 1941 – осінь 1942 рр.)

Продовження. Початок в №39

Для централізації керівництва партизанським рухом постановою ДКО від 30 травня 1942 р. при Ставці Верховного Головнокомандування було створено ЦШГР, начальником якого призначили першого секретаря ЦК КП(б) Білорусії П.Пономаренка. Тією ж постановою при Військовій раді Південно-Західного напряму було створено Український штаб партизанського руху (УШПР), перетворений наприкінці червня в республіканський у зв'язку з ліквідацією головнокомандування цього напряму. Начальником штабу призначили Т. Строкача, який з самого початку війни брав безпосередню участь в організації партизанської боротьби у ворожому тилу. Український штаб партизанського руху, діючи в зоні Південно-Західного і Південного фронтів, координував усі свої дії з військовими радами цих фронтів. Його роботою безпосередньо керували ЦК КП(б)У і Центральний штаб партизанського руху. Отже, з червня 1942 р. партизанський рух в Україні мав сформовану і централізовану систему керівництва. Поступово УШПР перетворився в струнку і велику (за своїми оперативними і матеріально-технічними можливостями) організацію. Насамперед, він узявся налагоджувати зв'язок з партизанськими загонами, що діяли на окупованій території. На цей час тільки деякі загони підтримували зв'язок з радянським тилом, інші, а їх було більшість, не мали його і діяли так, як підказувала обстановка і власна ініціатива. Для встановлення контактів з партизанськими загонами в тил ворога було направлено 136 спеціально підготовлених кур'єрів-зв'язкових.

11 жовтня 1942 р. ДКО прийняв спеціальну постанову про розвиток партизанського руху в Україні. Документ передбачав надання загонам необхідної допомоги озброєнням, боєприпасами, раціями, медико-санітарним майном, медикаментами, портативними друкарнями. ЦК КП(б)У 5 і 12 жовтня 1942 р. прийняв спеціальні рішення, в яких намітив конкретні заходи щодо посилення керівництва партизанським рухом. Для здійснення тих завдань було розроблено оперативний план на жовтень-листопад 1942 р., відповідно до якого і розгорнулася практична робота. Протягом вересня – листопада 1942 року УШПР підготував для відправлення в тил ворога 59 організаторських груп, у яких налічувалось 629 чоловік. До кожної групи входило по 10–12 осіб. На кінець листопада на літаках були відправлені до Ворошиловградської, Сталінської, Харківської, Чернігівської, Київської і Житомирської областей 23 організаторські групи загальною кількістю 260 чоловік.

За період з вересня по листопад 1942 р. українським партизанам (головним чином в Сумській обл.) було відправлено значну кількість озброєння, боєприпасів, медикаментів та іншого необхідного майна. Частина літаків зворотними рейсами вивозила в радянський тил поранених і хворих партизанів. Всього за цей час було вивезено понад 110 чоловік.

Створення штабів партизанського руху, встановлення зв'язків з багатьма загонами, посилення матеріально-технічної допомоги партизанам дали можливість ставити перед ними значніші бойові завдання.

В жорстких умовах окупаційного режиму однією з основних форм масово-політичної роботи серед населення було розповсюдження листівок і газет, які або надходили з радянського тилу, або друкувались у підпільних друкарнях. До кінця листопада 1942 р. чернігівські партизанські загони з'єднання О. Федорова випустили понад 80 назв листівок загальним накладом 150 тис. примірників; загони С. Ковпака – 47 назв накладом 80 тис.; загони О. Сабурова – більше 35 назв накладом 50 тис.

Величезна кількість газет і листівок надходила в Україну з радянського тилу. З початку війни до кінця 1942 р. на окуповану територію України закинули близько 25,5 млн. примірників газет і понад 280,8 млн. листівок.

В результаті поліпшення керівництва партизанською боротьбою з літа 1942 р. бойові дії партизанів стали більш організованими і цілеспрямованими. Найширший розмах партизанська боротьба набула в північних, переважно лісових, районах України, де були сформовані великі загони і з'єднання. Активну бойову діяльність розгорнули влітку 1942 р. партизани Сумської і Чернігівської областей.

Партизанське з'єднання під командуванням С.Ковпака у травні – липні 1942 р. провело 70-денний рейд по південних районах Орловської і північних районах Сумської областей і здійснило ряд великих бойових операцій на залізничних і шосейних магістралях. Шість загонів партизанського з'єднання під командуванням О.Сабурова в червні – липні 1942 р. провели бойові операції з метою ліквідації гарнізонів противника і його баз у районних центрах Сумської, Чернігівської і Орловської областей.

Запеклі бої з противником вели чернігівські партизанські загони, які в липні 1942 р. об'єднались у велике з'єднання під командуванням О. Федорова. Особливо запеклі бої з противником вели українські партизани влітку 1942 р. в районі Брянських лісів. Намагаючись ліквідувати Брянський партизанський край, командування нацистських військ кинуло на допомогу місцевим гарнізонам велику кількість регулярних військ. Серед них – одну німецьку і дві угорські піхотні дивізії, один піхотний полк, сім окремих батальйонів, два артилерійські дивізіони, шість бронепотягів і кілька спеціальних підрозділів. Для участі в операціях проти партизанів з 4-ї німецької армії було виділено 9 батальйонів і 21 роту спеціально підготовленої піхоти. Наступу німецьких військ протистояла група партизанських загонів – С.Ковпака і О.Сабурова, які обороняли партизанський край на кордонах Сумської і Чернігівської областей. Українські та орловські партизани більше місяця вели важкі бої з переважаючими силами противника. Об'єднаними зусиллями партизанських загонів і загонів самооборони загальною чисельністю до 30 тис. чоловік усі атаки нацистських військ були відбиті, і противник зазнав великих втрат.

Але й після цієї невдачі нацисти не відмовились від думки розгромити партизанів і наприкінці серпня розпочали новий, ще ширший, наступ, використавши для цього великі військові сили, які направлялися на фронт. 31 серпня під прикриттям танків, артилерії та авіації німецькі війська повели наступ на Брянські ліси фронтом загальною протяжністю понад 100 кілометрів. Але ні артилерія, ні танки, ні авіація не зломили опору партизан. Вони по кілька разів на день відбивали ворожі атаки, не відступаючи від своїх позицій, і примусили ворога відійти з великими втратами.

За пропозицією УШПР, героїчний 500-кілометровий рейд від берегів Волги до Красного Лиману Сталінської області здійснив восени 1942 р. новосформований партизанський загін у складі 22 чоловік під командуванням М. Карнаухова. Понад три місяці, перебуваючи у самій гущі ворожих військ, ведучи безперервні бої, рухливий і невловимий загін з'являвся там, де його найменше чекали, атакував окупантів і безслідно зникав. Німці збилися з ніг, намагаючись натрапити на слід загону. І тільки у грудні 1942 р. їм вдалося схопити групу сміливців разом з М. Карнауховим. Після двомісячних жорстоких знущань у гестапівських катівнях, у лютому 1943 р. М.Карнаухова розстріляли.

Успішно розвивався партизанський рух у правобережних областях України, особливо в північних, лісових районах. У Київській області протягом другої половини 1942 р. кількість партизанських загонів збільшилася з 5 до 40, а загальна чисельність бійців зросла з 594 до 6605 чоловік. Партизани тут активно діяли на комунікаціях противника, часто нападали на ворожі гарнізони, штаби, скрізь і всюди знищували окупантів та їхніх прислужників. Значно активізувався партизанський рух в Житомирській області. Тут найбільшими і найактивнішими формуваннями були партизанські загони під командуванням П.Шуляка, А.Цендровського, М.Гордєєва та інші. На території Вінницької області в середині 1942 р. виник і активно діяв ряд партизанських загонів і груп під командуванням А. Кондратюка, Г. Рибаченка, І.Калашника. Останній став справді легендарним народним месником. Невловимий загін під його командуванням робив рейди по території багатьох районів Вінницької, Київської та Кіровоградської областей і завдавав серйозних ударів німецьким гарнізонам.

Зростав партизанський рух і в Кам'янець-Подільській (тепер Хмельницька) області. Тут особливо активну діяльність розгорнув партизанський загін на чолі з колишнім учителем села Стригани Славутського району А.Одухою, що був організований 14 червня 1942 р.

У досить складних умовах розвивався партизанський рух у західних областях України. Особливо великого розвитку набула народна боротьба проти фашистів у Рівненській області. Активні дії на території області розгорнули влітку і восени 1942 р. загони під керівництвом Д.Попова, М.Корчева, М.Місюри та ін. В ряді сіл партизани повністю дезорганізували владу окупантів.

Далі буде.

Ігор Чичкань.
Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алєксєєв.

ТЕХНОЛОГІЇ ЗДОРОВ'Я

Клініки Китаю використовують український метод зварювання живих тканин

Метод українських учених зварювання живих тканин, що отримав всесвітнє визнання, починають впроваджувати в китайських лікарнях.

"Учені нашого інституту завершили вивчення всієї документації, що стосується цієї технології, і ми вже почали просувати її у більш як десяти лікарнях у провінції Гуандун", – розповів Цю Сяньян, директор Гуандунського генерального науково-дослідного інституту промислових технологій Департаменту науки і техніки уряду південної китайської провінції Гуандун. Ця структура підписала в лютому 2011 року угоду про співробітництво з власником технології – Інститутом електрозварювання ім.Є.О. Патона НАН України.

"Порівняно з традиційним методом коагуляції після операції, зварювання живих тканин може ефективно знизити ризик бактерійної інфекції, особливо за порожнинних операцій і утворення рубців, а також скоротити час проведення самого оперативного втручання. Важливо також те, що пацієнт не відчуває такого болю, як у разі традиційного накладення і зняття швів", – відзначив Цю.

За його словами, до того моменту, коли почнеться реальне застосування методу в клінічних умовах, НДІ має ще завершити низку формальних процедур у департаменті охорони здоров'я.

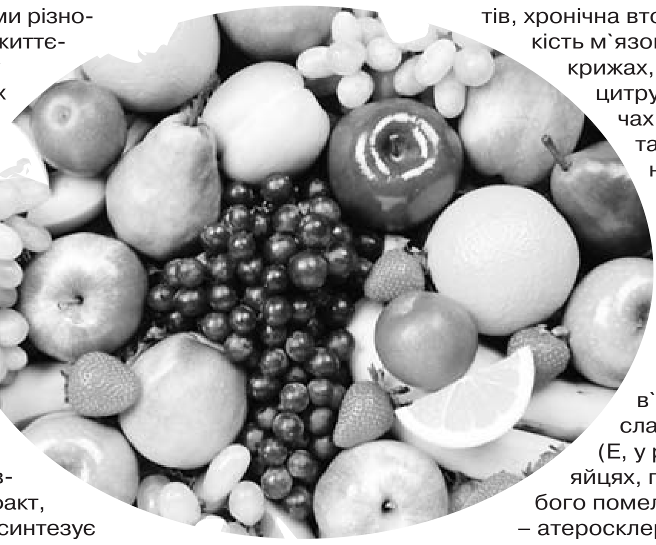
Учені різних країн десятиліттями намагалися використати метод зварювання стосовно людського організму, проте не досягли успіху в цій справі. Єдиними, кому це вдалося, були українські фахівці Інституту електрозварювання ім. Є.О. Патона.

Окрім зварювання живих тканин та інших лазерних технологій, розпочато співпрацю ще по чотирьох проектах.

ЗДОРОВЕ ХАРЧУВАННЯ

Яких вітамінів бракує вашому організму?

Всі ми вже давно знаємо та розуміємо, що для нормального перебігу практично всіх біохімічних процесів в нашому організмі необхідні вітаміни. Вони забезпечують функції залоз внутрішньої секреції, тобто вироблення гормонів, підвищення розумової та фізичної працездатності, підтримують стійкість організму до впливу несприятливих факторів зовнішнього середовища (спека, холод, інфекції, інтоксикації)... Цей список далеко не повний. І навіть саме слово "вітаміни" вже говорить за себе, адже в його корені латинське слово vita, що означає "життя".

Вітамінний ряд вельми різноманітний, і всі вітаміни життєво необхідні людському організму. Кожний з них відповідає за свою функцію і впливає на певні біохімічні реакції в нашому організмі. Вітаміни благотворно впливають не тільки на роботу певних органів, але і забезпечують надійну і стабільну роботу мозку, м`язів, серцево-судинної, нервової, кровоносної систем. Основною проблемою є той факт, що, власне, людина не синтезує вітаміни або синтезує в недостатній кількості, тому повинна одержувати їх з їжею. Нестача вітамінів призводить до порушення обміну речовин. Джерелом вітамінів найчастіше є рослини.

Нижче ми пропонуємо вам перелік ознак, за якими ви можете визначити, яких вітамінів не вистачає саме вашому організмові:

– куряча сліпота, кон`юнктивіти, сухість рогівки ока (брак вітаміну А, міститься у моркві, шпинаті, печінці, маслі);

– поліневрит і інші порушення роботи нервової системи (B_1, міститься у печінці, картоплі, бобових);

– сухість в роті, запалення язика і губ, хворобливі виразки в куточках рота (B_2, міститься у молочних продуктах, яйцях, м'ясі, рибі, бобових);

– різні ураження шкірних покривів, безсоння, діарея, слабкість (B_3, міститься у житньому хлібі, гречці, квасолі, м'ясі, печінці, нирках);

– порушення в роботі печінки (B_4, міститься у яєчному жовтку, мозку, печінці, капусті, шпинаті, сої);

– болі в суглобах, судоми, ослаблення зору і пам`яті, випадання волосся (B_5, міститься в горосі, дріжджах, зелених листових овочах, гречаній і вівсяній крупах, печінці, нирках, серці, яєчних жовтках, молоці, ікрі);

– головні болі, втома, шкірні захворювання, порушення апетиту, уваги, пам`яті, анемія (B_6, міститься у свинині, печінці, птиці, рибі, кукурудзі);

– ураження шкірних покривів, відсутність апетиту, нудота, слабкість, м`язові болі, набряклість язика (B_7, багаті на цей вітамін томати, шпинат, соя, дріжджі, яєчний жовток, печінка, гриби);

– зниження функцій головного мозку, депресивні симптоми (B_9, міститься в горіхах, фініках, апельсинах, моркві, бобах, овочах, грибах, лососеві, тунцеві, м`ясі і молоці);

– характерний, досить небезпечний вид недокрів`я; м'язова втома і дуже швидка стомлюваність (B_{12}, у печінці та нирках);

– ослаблення імунітету, крихкість кровоносних судин і повільне загоєння ран, блідість і сухість шкіри, кровоточивість ясен, розхитування і випадання зубів, тьмяне слабке волосся, ламкість нігтів, хронічна втома, млявість, слабкість м`язового тонусу, болі в крижах, ногах і ступнях (С, у цитрусових, листових овочах, зелені, капусті, томатах, картоплі, смородині);

– розм`якшення кісток і остеопороз, захворювання шкірних покривів (вітаміни групи D, у рибі, печінці, яєчному жовтку, авокадо);

– млявість, недокрів`я, безпліддя, м`язова слабкість і атрофія м`язів (Е, у рослинній олії, рибі, яйцях, продуктах із зерна грубого помелу);

– атеросклероз, прискорене старіння тканин (F, джерелом цього вітаміну є переважно рослинні олії);

– погана здатність крові згущуватися (K_1 і K_2, у зелених овочах, капусті, м'ясі, молочних продуктах, продуктах із зерна грубого помелу);

– порушення в роботі печінки (N, у печінці, яєчному жовтку, соєвих бобах, моркві);

– ламкість капілярів, судинні сіточки, синяки, гемангіоми (Р, багаті на цей вітамін цитрусові, чорна смородина, плоди шипшини, щавель, зелений чай, салат);

– гастрит і виразкова хвороба (U, міститься в листі білокачанної капусти, у буряці, капусті кольрабі і спаржі).

Якщо ви виявили у себе деякі з вказаних вище ознак, слід в першу чергу відвідати терапевта. Не виключено, що доведеться здати біохімічні аналізи. Тільки після консультації з фахівцем і правильного діагнозу можна приступати до лікування.

І не забувайте, що вітаміни засвоюються тільки при вживанні свіжих овочів і фруктів. При термічній обробці значна частина вітамінів руйнується.

Стосовно полівітамінних препаратів існує суперечлива думка. Наприклад, як повідомляє Народний оглядач, шведські вчені заявляють, що виявили зв'язок між прийомом цих препаратів і ризиком розвитку онкологічних захворювань. У ході досліджень вчені дійшли несподіваного висновку, що вірогідність захворіти на рак молочної залози на 19-20% вища у жінок, які регулярно приймають полівітамінні комплекси. Лікарі визнають, що поки не знають, як конкретно вітаміни зумовлюють ризик онкологічної патології. "Ми побачили очевидний зв'язок між прийомом мультивітамінів і ризиком розвитку раку. Проте механізми зв'язку з цим абсолютно не вивчені, і ми не готові говорити, як саме такі препарати можуть погіршувати здоров'я жінок", – сказала одна з авторів дослідження, спеціаліст Відділу з питань харчування і епідеміології Каролінського інституту, доктор Сюзанна Ларссон.

Наприкінці хотілося б сказати, що турбота про організм – це щоденна робота. Слід щодня бувати на свіжому повітрі, займатися спортом і повноцінно харчуватися.

КОРИСНІ ПОРАДИ

Боремося із сивиною

На жаль, з віком у волоссі знижується вміст фарбувального пігменту – меланіну, через це воно починає сивіти. Прикро, але це природний процес, і повернути волоссю первинний колір практично неможливо. Можна лише спробувати зупинити посивіння. Для цього 2 рази на рік приймайте протягом 1-2 місяців вітаміни А, Е, С, фолієву кислоту, рибофлавін, пише sunhome.ru.

За передчасного посивіння споліскуйте волосся відваром коріння і листя кропиви.

Сивину можна приховати за допомогою промислових фарбників. Завжди вибирайте колірні відтінки, на тон світліші, ніж натуральний колір волосся. Якщо волосся ще не дуже сиве, мийте голову шампунем відтінку вашого натурального кольору. Якщо коси приблизно на третину сиві, скористайтеся м'яким фарбником.

Можна скористатися і рослинними фарбниками, які до того ж підлікують волосся і наповнять його живильними речовинами. Темне волосся, що почало сивіти, після миття регулярно споліскуйте настоєм міцного чаю.

НЕБЕЗПЕЧНІ ТЕНДЕНЦІЇ

ООН: з усіх країн СНД тільки Україна і Росія не захищають громадян від падіння інтелекту

Україна і Росія, як зазначає news.dt.ua, залишаються єдиними з країн СНД, які до цих пір не вжили заходів для подолання природного йододефіциту, визнаного світовою медициною головною загрозою для розумових здібностей людини.

"На законодавчому рівні проблема йододефіциту не вирішена тільки в Україні і Росії. Тоді як понад 130 країн світу, впроваджуючи різні законодавчі рішення, проблему йодного дефіциту вже вирішили", – цитує слова керівника проектів Дитячого фонду ООН з питань харчування Олени Труш представництво ЮНІСЕФ в Україні.

О. Труш нагадала, що головними наслідками нестачі йоду в харчуванні є незворотні обмеження розумових і фізичних здібностей у дітей – аж до кретинізму, а також нездатність жінок завагітніти, виносити і народити здорових дітей, втрата працездатності в дорослих. Все це призводить до деградації суспільства і падіння рівня життя в країні, підкреслюють в ООН.

Водночас, проблема має надзвичайно просте і недороге рішення, що дозволяє швидко усунути дефіцит йоду, – це загальне йодування харчової солі. При цьому, як додала Труш, законодавчі заходи необхідні для того, щоб масова профілактика йодного дефіциту за допомогою солі була постійною.

"Організм не вміє накопичувати йод. Тобто, не можна наїстися йодованої солі або фармакологічних препаратів йоду, не можна місяць проводити профілактику йододефіциту і на цьому заспокоїтися, тому що як тільки припиняється профілактика – повертається проблема", – пояснила представник ООН.

У свою чергу, доктор медичних наук, завідувач відділу гігієни харчування та безпеки їжі Наукового центру радіаційної медицини Академії медичних наук України Ігнат Матасар повідомив, що відновити баланс йоду в організмі людини можна всього за два тижні за умови заміни звичайної харчової солі на йодовану в щоденному раціоні.

Професор уточнив, що держава, зокрема, має зобов`язати всі торговельні мережі забезпечувати наявність потрібної кількості йодованої солі у продажу, а також вирішити питання обов`язкового забезпечення нею організованих колективів – дитячих садків, шкіл, армії, тюрем і т.п.

На думку І. Матасара, головною причиною, через яку в Україні досі не введено обов`язкове йодування харчової солі, є бізнес інтереси фармацевтичних компаній, які мають лобі у владі.

"Сьогодні пріоритетним залишається використання медичних препаратів і харчових домішок з йодом. Чому? Тому що вони дорожчі, їх виробники отримують зовсім інший прибуток. Навіть на державну премію таку продукцію подають. Це абсурд. Світовий досвід довів, що найефективнішим і найдешевшим засобом запобігти йододефіциту є йодована харчова сіль", – зазначив учений.

Сторінку підготувала Оксана Уретій.

АРМІЙСЬКИЙ СПОРТ

Із Санкт-Петербурга з нагородами

Із Санкт-Петербурга до Києва повернулися українські військовослужбовці, які брали участь у 8-й Спартакіаді дружніх армій держав-учасниць СНД, повідомляє Департамент преси та зв'язків із ЗМІ Міноборони. Українська делегація була представлена 25 військовослужбовцями (6 офіцерами та 19 курсантами різних військових вишів), які виступали у командних змаганнях з трьох видів спорту.

11 жовтня з військовими спортсменами – учасниками 8-ї Спартакіади дружніх армій держав-учасниць СНД, зустрівся начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Григорій Педченко, аби вручити грамоти і нагороди призерам та тренерам команд.

Звертаючись до присутніх, начальник Генерального штабу ЗС України зазначив, що сьогодні військові спортсмени роблять дуже вагомий внесок в розбудову вітчизняних Збройних Сил.

– Ваші досягнення дуже важливі для подальшого розвитку фізкультури і спорту у Збройних Силах України, адже ви подаєте приклад іншим військовослужбовцям. Впевнений, що фізично не підготовлена людина у війську сьогодні не може виконувати свої функціональні обов'язки, – наголосив генерал-полковник Григорій Педченко.

Під час церемонії нагородження до присутніх звернувся курсант Академії Сухопутних військ імені Гетьмана Петра Сагайдачного Андрій Манилюк, який посів перше місце у змаганнях з підтягування з результатом 41 раз. Від себе особисто та від усіх спортсменів він подякував керівництву Збройних Сил України за належну підготовку до змагань.

У свою чергу, начальник управління фізичної підготовки і спорту Центрального управління підготовки та повсякденної діяльності військ ЗС України полковник Олег Чернявський вручив начальнику Генерального штабу – Головнокомандувачу ЗС України пам'ятний подарунок від усієї делегації.

Варто наголосити, що на змаганнях у Росії українці стали другими у змаганнях з гирьового спорту та зі стрільби з табельної зброї. У багатоборстві ВСК українська команда здобула "бронзу". У той же час, у цьому виді спорту нашим спортсменам вдалося зайняти перше та третє місця у підтягуванні, та друге – у бігу на 3000 метрів.

Загалом українські військові спортсмени привезли з Росії 3 золотих, 5 срібних та 4 бронзові медалі.

БАСКЕТБОЛ

Зірки баскетболу України у Мукачевому

На цю подію у спортивному житті Мукачевого чекали довго. І ось завдяки ініціативі мукачівської баскетбольної команди ветеранів "Карпатські ведмеді" міського клубу "Імпульс" та за підтримки міського голови Золтана Ленд'єла протягом двох днів у місті пройшли товариські зустрічі між жіночими ветеранськими командами "Зірки баскетболу України" та "Карпатські ведмеді". Зустрічі були присвячені 65-річчю закарпатського баскетболу та підготовки цих команд до 7-го чемпіонату Європи серед ветеранів, який пройде наступного року у Каунасі (Литва). Серед баскетболістів – майстри спорту СРСР та України, чемпіони Європи та України, Словаччини, Кіпру, Болгарії, призери першості СРСР, учасниці Олімпійських ігор та універсіад. Це – Олена Оберемко, Алла Кириченко, Єлизавета Лисенко, Олена Мітяніна, Тетяна Мовчан, Світлана Бережна, Наталія Сосимович та інші.

На урочистому відкритті спортивного заходу учасників змагань привітали начальник відділу у справах молоді та спорту Мукачівського міськвиконкому Володимир Улиганець, директор фітнес-клубу Світлана Саприкіна, а також заступник голови ветеранів баскетболу м. Києва Роберт Кукулян, який зачитав вітальну адресу від Олімпійської чемпіонки, заслуженого майстра спорту СРСР Марини Ткаченко.

У першій грі рахунок відкрили гості влучним кидком з 3-очкової зони. Це зробила Наталія Сосимович. Перший період пройшов у впертій боротьбі і закінчився нічиєю 17:17. Але потім усі три періоди були за іменитими суперниками, де відмінно грала центрова Єлизавета Лисенко. Загальний результат гри – 62:53 на користь гостей. На другу гру мукачівська команда вийшла з думкою про перемогу, і їй це вдалося за рахунок вдалих і результативних відривів, влучного виконання кидків із різних дистанцій та кращого підбору м'яча під своїм та чужим кошиками. Фінальний свисток судді зафіксував перемогу "Карпатських ведмедиць" з рахунком 68:53.

За підсумками двох днів змагань суддівська колегія та організатори спортивного свята визнали кращих баскетболістів. У номінації "нападник" перемогла Лілія Ятківська ("Карпатські ведмеді"), кращим гравцем була визнана Світлана Димирієва з тієї ж команди, ну, а в інших номінація перемогли гості. Кращим захисником стала Світлана Бережна, а в номінаціях "центрова" та "снайпер" перемогли відповідно Єлизавета Лисенко та Олена Оберемко.

На урочистому закритті змагань заступник міського голови Михайло Лабош вручив командам та кращим гравцям кубки, грамоти, подарунки, вимпели, фотоальбом, присвячений місту Мукачеве, та книги "Зірки українського баскетболу". Упродовж перебування у старовинному місті майстрів баскетбольного м'яча організатори влаштували гостям екскурсію в Мукачівський замок, поїздку в Берегове та святкову вечерю зі стравами закарпатської кухні.

Від усіх учасників цього яскравого спортивного дійства висловлюю щиру подяку нашим меценатам – Іллі Матьолі, Василю Попп, Світлані Саприкіній, Інні Смочковій, Юрію Тягуру і, безумовно, членам ветеранського клубу Сергію Фельбабі, Віктору Кваші та Любові Чурі.

Голова ММБКВ "Імпульс"
Віталій Бібік.

НАШІ В КОСОВОМУ

На американській військовій базі "Bondsteel" у Косовому відбувся завершальний цього року забіг на десять миль (16,09 кілометра) серед військовослужбовців національних миротворчих контингентів багатонаціональної бойової групи "East" сил КФОР, інформує mil.gov.ua. Ініціатива щодо проведення цього забігу належить командуванню американської бази. У змаганнях взяли участь лише представники американського, українського та румунського національних контингентів.

На 10 милях у Косовому наші миротворці кращі

Від ЗС України у забігу взяли участь гвардії майор Василь Стасієв, гвардії старший прапорщик Олег Попов, гвардії старший сержант Вадим Лібіченко, гвардії сержанти Сергій Трехлєбов та Сергій Улітенков, гвардії старші солдати Олександр Кошовий і Андрій Мойсеєнко, а також гвардії солдат Роман Андрощук.

За словами заступника командира національного контингенту з виховної роботи гвардії майора Василя Стасієва, нашим миротворцям довелося бігти під дощем і сильним вітром, але при цьому вони продемонстрували високий рівень фізичної підготовки та витривалості.

– У підсумку, українці посіли майже всі призові місця у семи вікових категоріях, – наголосив офіцер.

Так, за підсумками забігу абсолютним чемпіоном у своїй віковій групі (від 30 до 34 років) став гвардії старший сержант Вадим Лібіченко з результатом 1 година 14 хвилин. Він випередив на фінішній прямій своїх найближчих переслідувачів від американського та румунського національних контингентів.

Крім того, у віковій групі від 25 до 29 років перше місце виборов гвардії старший солдат Олександр Кошовий. А у віковій групі від 40 до 44 років гвардії старший прапорщик Олег Попов та гвардії сержант Сергій Трехлєбов посіли друге та третє місця, поступившись представнику американського контингенту.

Також у віковій групі від 35 до 39 років на третю сходинку п'єдесталу пошани піднявся гвардії сержант Сергій Улітенков, поступившись двом американцям перед самим фінішем.

Решта українських миротворців теж подолали цю нелегку дистанцію та прибігли у першій двадцятці.

Як зазначив лідер забігу гвардії старший сержант Вадим Лібіченко, в основу своєї перемоги він поклав прагнення домогтися високої швидкості пересування та збереження цієї швидкості впродовж всієї дистанції, витрачаючи мінімум своєї енергії та відчуваючи при цьому свободу і природність в кожному русі.

Підтримував учасників змагань весь особовий склад, який не був залучений до патрулювання та виконання інших завдань.

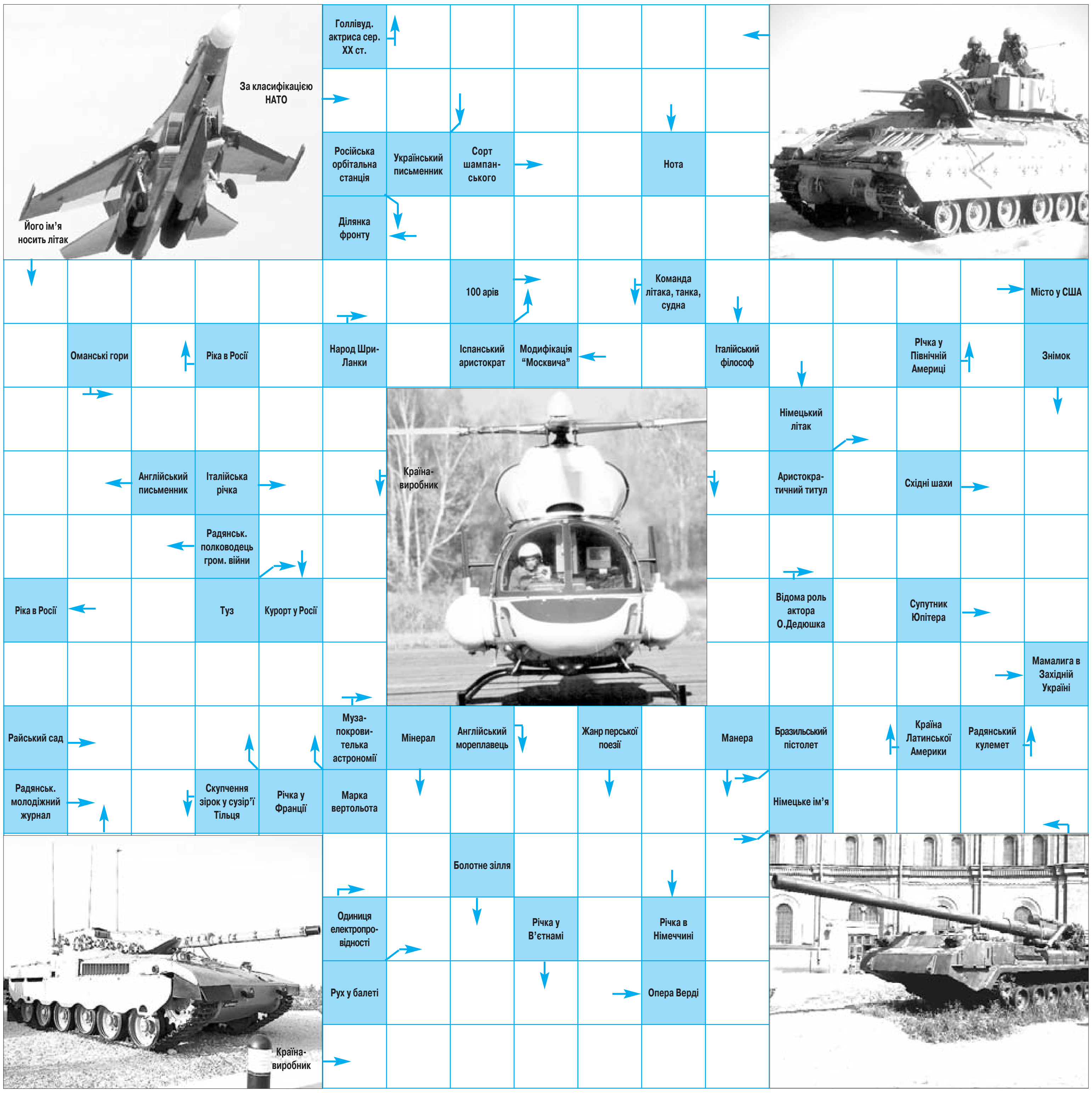
Після завершення змагань заслужені нагороди переможцям вручив заступник командира багатонаціональної бойової групи "East" сил КФОР підполковник Ларрі Вілбенкс. Окрім нагород, кожний учасник забігу отримав футболки з написами "ARMY TEN-MILER SHADOW RUN – 2011" та "CAMP BONDSTEEL MWR ARMY TEN-MILER".

Сторінку підготував Андрій Агєєв.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, 0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Дизайн та верстка: С. Клименко, Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Черговий по номеру: О. Олехнович.
Перший редактор Сергій Свенцицький.
Наклад – 1050 прим. Зам. № 112238.
ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР М. ПОПЛАВСЬКИЙ

СУДОКУ

					8		2	1
1	4			5				
			4		6		7	
	3							4
		1				2		
6							1	
	2		8		4			
				7			9	5
3	8		5					

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В № 40

АВТОДРОМ

Honda представила новий Civic

Компанія Honda на моторшоу у Франкфурті офіційно представила модель Civic наступного покоління, яка тепер пропонуватиметься виключно із кузовом "п'ятидверний хетчбек". Габаритна довжина новинки складає 4290 міліметрів, ширина – 1770 міліметрів, висота – 1440 міліметрів, а колісна база – 2595. Таким чином, автомобіль став на 35 міліметрів довшим, на 10 міліметрів ширшим і 20 міліметрів нижчим від попередника. Колісна база також зменшилась на 40 міліметрів.

Варто відзначити, що в "Хонді" вирішили не використовувати незалежну задню підвіску, як у конкурентів, і залишити торсіонну балку. У той же час, представники компанії стверджують, що балку істотно модернізували. Коефіцієнт аеродинамічного опору у Civic нового покоління складає 0.26, що приблизно на 10 відсотків краще, ніж раніше. Наприклад, для кращого розподілу повітряного потоку над колісними арками зроблені невеликі накладки-спойлери і встановлені спеціальні засуви в решітках радіатора, які за необхідності автоматично закриваються.

Як повідомлялося раніше, новинка також одержала більш твердий, ніж у попередника, кузов, найбільший у класі об'єм багажника і найбільш просторий салон. На європейському ринку Honda Civic пропонуватиметься із двома бензиновими моторами об'ємом 1,4 і 1,8 літра, що продукують 100 і 142 кінські сили, а також з оновленим 2,2-літровим дизелем потужністю 150 кінських сил (350 Нм). У порівнянні з попередником агрегат на "важкому пальному" став екологічнішим – рівень викидів CO_2 складає 110 грамів на кілометр. Знизити шкідливі викиди вдалося за рахунок оптимізації процесу циркуляції масла, інших матеріалів конструкції, що знижують тертя, і модернізації аеродинаміки кузова.

Усі двигуни оснащуються системою "старт-стоп". "У базі" всі агрегати зможуть працювати у парі із шестиступінчастою механічною коробкою передач, а з 1,8-літровим мотором можна буде замовити п'ятиступінчастий "автомат".

Продаж хетчбека на європейському ринку стартує на початку наступного року. Очікується, що наприкінці 2012 року в гаму Civic додасться версія з 1,6-літровим дизелем, а ще трохи пізніше з'явиться і "заряджена" модифікація Type-R.

Підготував Сергій Клименко. "Крила України".

ВАРТО ЗНАТИ

Біометричні паспорти тепер і в Україні

Верховна Рада України передбачила впровадження документів, що засвідчують особу і громадянство України та містять біометричні дані. За ухвалення в цілому відповідного законопроекту проголосували 257 депутатів при мінімально необхідних 226.

Передбачено, що до документів, котрі засвідчують особистість і підтверджує громадянство України, належать паспортна картка, паспорт громадянина України для виїзду за кордон, дипломатичний паспорт, службовий паспорт, посвідчення особи моряка, посвідчення члена екіпажу, посвідчення особи на повернення в Україну, тимчасове посвідчення громадянина України.

Бланки документів є предметом суворої звітності, виготовляються відповідно до вимог Міжнародної організації цивільної авіації (ICAO) і повинні мати ступінь захисту, яка унеможливить їх підробку.

Бланки документів з імплантованими безконтактними електронними носіями інформації для внесення біометричної та іншої інформації про особу повинні бути багатокомпонентною захисною печаткою, яка містить символ електронного документа, інформацію про підприємство, на якому був виготовлений бланк документа, зображення малого державного герба України.

Для осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від внесення інформації в безконтактний електронний носій інформації, оформлення та видача таких документів здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів для даної категорії осіб.

Документи, видані до набуття чинності цього закону, крім водійських посвідчень, дійсні до закінчення терміну їх дії і не підлягають обов'язковій заміні.

При цьому водійські посвідчення, видані з використанням зразка бланка, затвердженого органом виконавчої влади СРСР, припиняють свою дію з 1 січня 2014 року, а паспортні картки в обов'язковому порядку отримують-ся громадянами, народженими після 31 грудня 2011 року.

Паспортна картка оформляється всім особам, починаючи від народження і незалежно від віку, на 10 років, виготовляється у формі картки, що містить безконтактний електронний носій інформації.

Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Після прийняття законопроекту в цілому Голова Верховної Ради Володимир Литвин зазначив, що Україна виконала практично всі законодавчі вимоги Європейського Союзу, необхідні для лібералізації візового режиму України з ЄС.

Як повідомлялося, впровадження біометричних паспортів є зобов'язанням України, прийнятому в рамках плану дій щодо введення безвізового режиму з ЄС. На початку вересня біля Ради пройшли акції протесту віруючих, які виступили проти введення біометричних документів.